

ARGENTÍNAI MAGYAR HÍRLAP

Ifjúsági rovattal

L. Monteverde 4251
(1636) Olivos
Bs. Aires - Argentina

PERIÓDICO HÚNGARO DE LA ARGENTINA
CON SECCIÓN EN CASTELLANO

IX. évf. 97. sz.
2013. ÁPRILIS
(LXXXIV. évf. 15.903. sz.)

Latin-Amerikai Magyar Országos Szervezetek Szövetsége

São Paulóban, április 19 és 21 között kerül megrendezésre a II. LAMOSZSZ találkozó és küldöttgyűlés, amelyen részt vesz a latin-amerikai szervezett magyarság vezetősége. Íme a LAMOSZSZ elnök asszony bevezetője:

HÁROM ÉV ELMÚLTÁVAL...

Az I. LAMOSZSZ találkozóra három évvel ezelőtt Buenos Airesben (2010. május 14-16) egy kiadványt jelentettünk meg.

Visszatekintve örömmel állapíthatjuk meg, hogy az akkori összejöveteleink nagyon jól sikerült. Sokan vettek részt a dús műsor minden egyes pontján, jó volt a rendezés, megismerhettük az ott működő magyar intézményeket, részt vettünk cserkészórák, élvezhettük a kitűnő néptáncosok fellépését, és, ami a legfontosabb: megismerhettük egymást, nemcsak hivatalos és keresztszal tárgyalásokon, hanem sok kötetlen beszélgetés során is.

Tulajdonképpen ez is a fő célja az ilyen összejöveteleknek, mert a modern média minden technikai vívmánya ellenére - legyen az skype, videokonferencia, e-mail vagy telefon - semmi sem pótolja a személyes találkozást! Ezért utólag is köszönjük az AMISZ-nak a sok fáradságot, a kedves vendéglátást és a kitűnő rendezést.

Ebben az évben a LAMOSZSZ II. találkozóra São Paulóban kerül sor, ahol a braziliai magyarok vállalták a rendezést. Röviden szeretnék beszámolni a 3 év alatt történetéről, mert bizony nagyon sok minden történt a latin-amerikai magyarság életében - sajnos, néhány rossz, de hála Istennek, sok jó esemény is.

Örömmel mondhatom, hogy annak ellenére, hogy úgy gazdasági, mint politikai szempontból több latin-amerikai ország súlyosan válságos helyzetben van, szervezeteink túlnyomó része továbbra is

működik, sőt gyarapodik. Két kivétel van: Argentínában, ahogy előrelátható volt: még 2010-ben Buenos Airesben el kellett adni a Magyar Keresztény Református Egyház szép székházát, ahol még az a szerencse ért, hogy részt vehettem egy magyar nyelven tartott Istentiszteleten. A második szomorú hír az, hogy Caracasban, 2011 novemberében megszüntette működését a Szent Erzsébet Katolikus Nőegylet, 57 év áldásos működés után.

*

Magyarországon a 2010. év a kormányváltás éve volt. Részünkre ez mindig egyfajta előlőről kezdést jelent: új intézményeket kell megismerni, minden minket illető kormánystruktúránál ismét be kell mutatkozni. Ebben az esetben nagy segítséget jelentett a fent említett LAMOSZSZ tagszervezeteket bemutató kiadványunk, amelyet kétszer is utána kellett nyomtatni. A Miniszterelnöki Hivatal helyett az új **Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Nemzetpolitikai Államtitkárság** hatáskörébe került a határon túli magyarság. A támogatásokat egy új szervezet, a Bethlen Gábor Alap, pályázatokon keresztül juttatta a különböző intézményekhez. Ezek a pályázatok még bonyolultabbnak bizonyultak, mint eddig, és az 1. évben bizony igen sok munkánkba kerültek, bizonytalan kijárással.

2011-ben a magyar kormány kitüntette a LAMOSZSZ-t azzal, hogy a legelső között voltunk ama intézmények között, amelyeket Magyarországon „nemzeti

jelentőségű intézmény”-nek nyilvánítottak. Többek között ez azt is jelentette, hogy megváltozott a támogatási rendszer: évente pályázat nélkül egy bizonyos összeget kaptunk, amiről úgy, mint azelőtt is, egymással egyeztetve lényegében mi döntöttük el, hova, milyen célokra megy a támogatás. Ez a változás nagy megkönnyebbülést jelentett számunkra.

Az így megkapott támogatást úgy gondolom jól fektettük be: tovább tataroztuk, sőt kiépítettük ingatlanainkat, nagy sikerrel megrendeződött Buenos Airesben a XI. Latin-Amerikai Magyar Néptáncfesztivál, elkezdődött az a folyamat, ami megenyegedi, hogy végre ismét elmondhassuk, hogy **szerves része vagyunk a magyar nemzetnek!** Novemberben meghívót kaptunk az újonnan életre hívott MÁÉRT gyűlésére, először mint a MÁÉRT Diaszpóra Albizottság tagja. 2011-ben ebből az albizottságból a Diaszpóra Tanács létesült, aminek első ülésére immáron az egész diaszpórabeli országos szervezetek elnökei kaptak meghívót. Ez a Diaszpóra Tanács hat régióra oszlik: Ausztrália, Észak-Ame-

rikai Egyesült Államok, Kanada, Latin-Amerika, Nyugat-Európa, Cserkészlet és Egyházak. Mindegyik régió megválasztott egy elnököt, és ezek az elnökök vesznek részt a diaszpóra képviselőiben a MÁÉRT gyűléseken.

De ez csak az első lépés volt: a kormány rendeletére, az Országgyűlés jóváhagyásával megkönnyített eljárással, minden magyar leszármazott, akár Magyarország mostani területéről, akár a Kárpát-medencei elszakított területekről megkaphatja a magyar útlevélet. A következő és utolsó lépés pedig, ami által teljes jogú magyar állampolgárokká válhatunk, a szavazási jog elnyerése lenne.

Meg kell jegyezni, hogy a három évvel ezelőtt említett Határon Túli Magyar Szervezetek Fóruma nem jött többé össze. 2010 óta ugyan nem vagyunk meghívottjai a Kárpát-medencei Képviselők Fóruma évi összejövetele, azonban a LAMOSZSZ elnöke teljes jogú tagja a KMKF szövetség-diaszpóra Munkacsoportjának.

Még megemlíteném, hogy 2012 októberében **Répás Zsuzsanna** nemzetpolitikai helyettes államtitkár asszony és **Nt. Dr. Kocsis Attila**, a Nemzetpolitikai Államtitkárság Kapcsolattartási Főosztály vezetője végigutazták Argentínában, Braziliában, Chilében, Paraguayban és Uruguayban az ott működő magyar szervezeteket. Így első kézből láthatták a támogatások eredményeit, szembesülhettek problémáinkkal, tapasztalhatták szívós küzdelmünket a magyar fennmaradásért.

2010-ben azzal zártam beszámolómat, hogy kiemeltém az összetartásnak, az együttműködésnek fontosságát. Most, amikor szomorúan tapasztaljuk úgy az anyaországban, mint úgyszólván mindenhol a Kárpát-medencében és a diaszpórában a sok széthúzást, veszekedést és egymás elleni áskálódást, hálát kell adnunk azért, hogy mi eddig továbbra is tudtunk békében, megértésben és egymást tisztelve a magyar célokért munkálkodni. Saját részemről azt kérem a Jó Istenről, segítsen nekünk, hogy ez továbbra is így maradjon - de mi is tegyünk meg mindent azért, hogy ez továbbra is megvalósuljon.

Kunckelné Fényes Ildikó
LAMOSZSZ elnök

Csapó Endre (Sydney):

Találkozás a demokráciával

A bolsevista szótárban fasiszta az, aki ellenzi a kommunizmust. Mai jelentése a nyugati használatban: fasiszta az, aki nem demokrata, a szónak abban az értelmében, hogy aki demokrata, az alapvetően antinacionalista.

A szovjet állam 73 évig élt. Nem tölthette be létrehozói történelmi akaratát, hogy az emberi világot egy eszmerendszer központi irányítása alá kényszerítse. Az univerzalista eszmerendszer a francia forradalom eszmei termékeire építkezve hivatott létrejönni. Ezt az eszmerendszert - amelynek a szovjet állam csak egyik kísérletezése volt - nem rengette meg a bolsevizmus összeomlása. Él, és jelenleg - az európai átrendezésben (1945) - megerősödve a régi, jól bevált liberalizmus név alatt építi a világdomínium alapzatait. Jelenlétét mi, magyarok olyankor érezzük, amikor a nyugati, főleg angolnyelvű sajtóban Magyarországot, pontosabban a magyar kormányt csépelő, fasisztázó cikk jelenik meg. Amerikában, Britanniában ez napi jelenség, Ausztráliában ritka, az is inkább az előbbi országokban megjelentek átvételeként.

Hungary and hurting cím alatt közli a *The Australian Financial Review* augusztus 10-i száma az Angliában élő **Victor Sebestyen** írását, átvéve az amerikai *Prospect* magazinból. Így, nemzetközi pingpong kontinensasztalokon, érthetően, hiszen Magyarországra a világrend alapjait, pontosabban a demokráciát veszélyezteti!

Elmondja, hogy a kommunizmus bukása után a kormányok, beleértve az első Orbán-kormányt is, túl sok adósságot halmoztak, túl sokat költek, nem mertek lényeges reformokat végrehajtani. De mindamellett egyetértés volt abban, hogy Magyarország igyekszik modern liberális demokráciaként élni Európán belül. Így volt addig, amíg Orbán első győzelmet aratott, 52%-os szavazattal megszerezve a parlamenti ülések 68%-át. Így látja Sebestyen: Orbán nekilátott átalakítani Magyarországot úgy, ahogy azt tette a Fideszszel. Azután jött a szovjet-időkből erő, a sajtó, a rádió és tévé és az internet, azután persze jött az új Alaptörvény, amiben elvetették a „Magyar Köztársaság” nevet, helyette „Magyarország” (*the land of the Hungarians*) név szerepel.

A magyar hangzású nevet viselő szerző (1956-ban távozott egyéves korában szüleiivel Angliába) kifogásolja az ország nevének eddig használt Magyar Köztársaság elnevezés megváltoztatását. Ezt a számárságot a magyarországi továbbszolgáló kommunistáktól vette át, vélhetően megdöbbenés nélkül. Nagyon helyesen és értelemesen az ország neve Magyaror-

szág, az ország államformája köztársaság. Igen, van Magyar Köztársaság, a magyar államigazgatás intézmény, ezt illeti a szóbanforgó elnevezés. Ebből az ősi, és most már alkotmány szerinti országnévből egy logikai bukfcenccel azt állapítja meg, hogy a névcsera a szomszéd államok magyarjai miatt történt.

Mínt hogy a magyar bűnlístan ott van a Trianon elleni lázadás, egy nyugati demokrata dorgatóriumból nem maradhat ki a revizionizmus említése, ami ugye a magyar fasizmus alapja, vagy éppen lázadás a fennálló rend ellen, ami szerint a magyar államnak nem lehet joghatása a nemzetközileg érvényes államhatárain túl.

Azután még sorra jönnek az írásműben a magyar belpolitika olyan intézkedései, amik mindenütt másutt a szükséges átalakulás természetes elemei voltak a kommunizmus bukása után. Magyarországon a rendszerváltoztatás után nagy százalékban helyükön maradtak a régi rend kiszolgálói. Éppen ideje volt a nemzetellenes garnitúrától mentesíteni a társadalmat. Nagyon sajnálatos tévedés ennek demokrácia-ellenes minősítése.

Folyt. a 2. oldalon

A TARTALOMBÓL:

Olvasólevelek	2.o.
Saáry Éva: Hideg napok Budapesten	3.o.
Van pénz a magyaroknak?	3.o.
Ferenc pápa és a Kavanagh	4.o.
Kovács A.: Mi lesz a birkózással?	4.o.
Az elfelejtett hősök (Balassagyarmat)	4.o.
Barkuti Jenő: Magyarországi helyzet	5.o.
Mit hallott az AMH?	6.o.
A székely lobogók és a magyarság	6.o.
Bonczos Zsuzsa: Mi történt?	7.o.
Miről értesült a HUF?	HUF I.
ZIK tanérvnyítás	HUF I.-III.
2 beszámoló a KMCSSZ IB gyűléséről ...	HUF I.
Szemelvények a HKK könyvtárból	HUF I.
La gaviota blanca y la fumata	SP I
Banderas, sículos y húngaros	SP I
Sistema sanitario colapsado	SP II
Los expulsados germano-húngaros	SP III
"Patio de la colectividades"	SP III
CALENDARIO ABRIL	SP IV

Az Olvasó írja...

Az AMH postarovata az olvasók fóruma. Az abban foglaltak teljes egészében az író véleményét tükrözik. A szerkesztőség ugyanakkor fenntartja a jogot, hogy a beérkezett leveleket szerkesztve közölje.

Örömhír:

Megvan az új református székház! Mégpedig a Hungária tőszomszédságban, néhány házzal odébb, a Pasaje Juncal 4290 alatt... Jobb nem is lehetne! - Az Argentínai Magyar Református Egyház vezetősége már december

elején vette hivatalosan birtokba az ingatlant. Az épület nagyon jó állapotban van és kitűnő a beosztása. Jelenleg némi átalakítást és tatarozást viznek végbe.

A felavatás június 16-án 10.30-kor lesz. Ez alkalomra újból kijön hozzánk a

felvidéki Hetényből **Nt. Écsi Gyöngyi**, aki már kétszer szolgált a gyülekezetben, és aki mindenki által - felekezeti különbség nélkül - nagyon megbecsült személy. Ismét együtt dicsérhetjük Istent és segítségéért Gyöngyivel együtt adhatunk hálát!

Kedves Zsuzsó!

Engedje meg, hogy pár gondolattal járuljak hozzá XVI. Benedek Pápa, **Ratzinger József** méltatásához. Mikor lemondott a pápaságról, nemcsak bátor, de egy becsületes ember profilját mutatta. Egészsége és a világ problémái kimerítették. Nem érezte magában azt az erőt, amelyet a kereszténység elvárt tőle. Inkább lelépett a színről, ami jobb, minthogy hibákat kövessen el és a kereszténységet rosszul képviselje. Mindég egyeneslelkű volt.

Apósomék, **Tirczka Lóránték** a menekülés során még Ausztriában, Eggenfeld városkában laktak az 1940-es évek végén és azt latolgatták, hogy hova vándoroljanak ki a romos Európából, mikor egy vasárnap elragadtatva érkeztek haza a vasárnapi miséről, egy fiatal plébános nagyszerű prédikációjával telten. A fiatal bajor pap **Ratzinger József** volt. Ez volt a család első kapcsolata a későbbi XVI. Benedek Pápával...

Apósom korai tanúja volt Ratzinger József nagy tudásának, és nagy karriert jósolt neki. Utódjának meg kell erőltetnie magát, hogy méltó legyen hozzá. Kezeit csókolja,

Piller Gida, São Paulo

Kedves Zsuzsó!

Nem kell megköszönni az előfizetés megújítását! A magyar kolónia lehet hálás Nektek a kitűnő újságért, ami felbecsülhetetlen kapocs mindnyájunk között. Büszkeség a kolónia számára, mindnyájunknak sokat jelent.

Dr. Endre László

Kedves Trixi, kedves Zsuzsó!

Nem voltam képes előbb írni. Most azért teszem, hogy jelezzem a hírlap előfizetését. Nagyon nehezen jönnek nekem a szavak magyarul, pláne a következőkben:

Január 21-én motorbiciklis banditák, **motochorrók** megtámadták fiamat, **Cristián Corvinit**. Csak 49 éves volt! Nem loptak el tőle semmit - de MEGÖLTÉK. A „**biztonságérzet hiánya**” - ezt mondják rá hivatalosan... Ez a „*sensación de inseguridad*” tiszta rulett - meglátjuk, holnap ki kerül sorra...

Cristián meggyilkolása González Catánban történt. Munka közben. Míg asszisztense árut rakodott le egy hentesüzletben, ő a teherautója mellett állt. A **motochorrók** le akarták derekáról rántani pénzüvét. Nem tudom, védekezni akart-e vagy akaratlan mozdulatot tett, de egyszerűen lelőtték. Sikerült felszállnia a járműjére, 50 métert haladni, ezután összerogyott. Vége volt.

A tanúk nem mernek tanúskodni, félnek a megtorlástól, mert nyilván ismerik a tetteseket (megértem őket!). Az ügyészség jól működik, tesznek, amit tudnak (ami nem sok). Egyébként, ha el is fognak a tetteseket, már tudjuk, hogy van az - a hátsó ajtón kísétnak...

Rajtam nem segít semmi és nem is vigasztal. Nincs szándékomban felvonulást szervezni se a TV-ben megjelenni, mert ügyis hiába.

Ha a rokonaink Magyarországon ezt olvassák, legalább látják, milyen csodálatos világban élünk mi itt... Cristián nem beszélt

magyarul (az én NAGY hibám, amit mindig megbántam), de mindig elolvasta a spanyol részét az újságnak, és sokat érdeklődött Magyarországról és a magyar családról.

Még mindig nem tudom elhinni. Jelenleg **Karina** lányom kíséretében vagyok, másrészt meg olyan típus vagyok, aki sebzett vadként egyedül nyalogtatja sebeit... Nem vágyom beszélgetésre. Sajnos semmi sem vigasztal. Köszönöm átérzett részvéteket. Sok puzsi!

Kónya Zsófia Mimi

Kedves Zsuzsókám!

Áprilisi cikkemben (*l. SP 1.o.*) megengettem magamnak, hogy picit „filozofáljak”, mert a jó Isten megadta nekem, hogy Caracasban édesapámmal halála előtt kb. másfél órán keresztül, amíg magánál volt, el tudtam beszélgetni, azaz meghallgatni felfogását az életről, hitről, a remény és szeretet fogalmairól, a bölcsességről. Mind ezeket a gondolatokat az évek folyamán többször hallottam tőle, és most ezekkel búcsúztam el tőlem. Ajándék volt.

Baltház Mártha

Kedves Zsuzsó!

Telefonon gratuláltam kitüntetések alkalmával. Nagyon köszönöm az Argentínai Magyar Hírlap - számomra szép régi emlékek felidézésére alkalmas - példányainak elküldését.

Senta halálának évfordulójáról megemlékeztünk évfordulós szentmisét offerálva. Szőnyi nagyköveték is jelen voltak, mint mindig.

Lábaim nehezednek, de amíg az Oltár elé tudok baktatni nem panaszkodhatok. Csendben megülő vasmisére készülök tavasszal, ha a jó Isten éltet.

Az egész kolóniának áldásos Húsvétot, áldásos esztendőt kíván szeretettel:

Gáspár Miklós kanonok, Budapest

Az idei Nők Napjára egy Olvasónk kedveskedett:

Az AMH minden Hölgytagjának nagyon boldog Nőnapot kívánok!

Szeretettel,

Kozempel Ricsi, Neuquén

Kedves Zsuzsó!

Adományunkkal mi szeretnénk megköszönni a rengeteg munkát és időt, amit részántok az AMH-ra. Amikor meglátogattunk, láttuk ezt, és soha nem fogjuk elfelejteni a sok szeretetet, amit mi Töletek kaptunk, még akkor is, ha nagyon el voltatok foglalva. Ilyen összetartás igazán ritkaság a magyarok között!

Reméljük, hogy még nagyon sokáig fogjátok ezt tovább csinálni! Kalapot le mind azok előtt, akik a munkájukkal hozzájárulnak!

Sok szeretettel,

Tanyi Jócó és Ildikó, USA

Drága Zsuzsó!

Az újság majdnem 1 hónappal a feladás után végre megérkezett. Igen viccesnek találtam **Bakos István** levelét Resistenciából, ahogy leírja, miért érkezik (neki is!) olyan későn az újságja! Sajnos mi itt nem tudjuk, honnét jön, mert van 2 lehető postahivatal... A fontos az, hogy mégis megjön!

Kissé csodálkozva olvastam, hogy a „Hírek innen-onnan, Utazók” rovatában az állt, hogy újból odalátogattak az *immár ledoktorált Theész Margit*. Én már 2004 márciusában ledoktoráltam. Vagyis már majdnem 9 éve! Akkor kellett volna ezt betenni. Persze köszönöm, hogy megemlékeztl ottlétemről...

Gratulálok újra az újság sikeréhez, a sok levél nagyon is azt jelenti, hogy van eredménye a rendületlen munkátoknak!

Sok puzsi,

Dr. Theész Margit Kuki, Mexikó

Az AMH 2004-ben még nem létezett. Szerk.

Kedves Trixi és Zsuzsó!

Ahogy sokan már tudják, **Makkos Sebi** múlt november közepén sikeresen átsette a tüdőszelap cserével járó súlyos műtétet.

Meg akartuk köszönni, hogy az újságba betették a vérkerést. Ezúton köszönet azoknak is, akik továbbították a hírt, akik vért adtak vagy adni próbáltak, akik írtak, fölhívtak, érdeklődtek, imádkoztak vagy csak gondoltak Sebire.

Makkos Nándi és Fuchs Móni

CSAPÓ ENDRE... TALÁLKOZÁS...

Folyt. az 1. oldalról

Mit lehet tenni annak érdekében, hogy ez ne így legyen? Talán fel lehetne használni a *Letters to the Editor* rovatot? Kiegyensúlyozott akkor lenne, ha a helyreigazítás, elhelyezésben és méretben azonos lenne a kifogásolt cikkel. Jól tudjuk, ez nem így megy.

Lehet, hogy sokakat foglalkoztat Magyarországon is a sorozatos sajtótámadás, amiről jó lenne kiértékelő tanulmányt olvasni. Például annak feltárása érdekében, hogy a szovjet iga alól felszabadult országok közül miért csak Magyarországon belül van olyan méretű politikai ellenállás minden ellen, ami az ország érdekeit igyekszik védeni külföldi üzleti és banki érdekekkel szemben? Továbbá, miért csak Magyarországról szállnak szét a nagyvilágba olyan jómadarak, és azoknak miért van olyan szíves jó fogadtatása és alkalmazása pl. a nagy nyugati sajtóban, akik a letűnt kommunista rendszer idejében is nyugati elfogadottságot élveztek? Még tovább: miért van az, hogy a világmédia és a nyugati hatalmak politikai szervei hévvel ostorozzák a magyar nemzeti törekvéseket, ugyanakkor pl. a magyarokéval szomszédos országok hasonló törekvései nem érdeklik őket, mi több, ezen országokban magyarok ellen elkövetett etnikai üldözés miatti magyar panaszokat nacionalista rendzavarásnak minősítene? Egy ilyen tanulmányból kitűnne az is, hogy miként kerül annyi sok politikai, sajtó és tudományos intézeti helyre a magyarországi kommunista uralom kebelmelegéből származó egyén?

A Szovjetunió megszűntével a hivatalos nyugati politika és a nyugati politikai mozgalmak dialektikája fokozatosan olyan elemekkel és kifejezőkészséggel töltődik fel,

amiket a levitézlett kommunista rezsimek elit rétegének megnyilatkozásaiból ismerünk. Ennek egyik hordaléka, becsmérlő szóhasználata a *fasisztázás*.

*

A nyugati országok társadalmát egy példátlan történelmi esély kivételes helyzetbe emelte. A tengeri hatalmak hajózásra alapozott gyarmati kizsákmányolás által véglegesített prosperitás állapotában megalkották szerencsésüket igazoló filozófiai tanukat, ideológiájukat: a mindent szabad (nekik, mert erősek) elvet szentesítő **liberalizmust**. Ezt erőltetik most a világ másik részére, esetünkben Európa (szovjet átnevelés utáni) keleti felére, ahol a liberalizmus gazdasági kizsákmányolásra szabadságot biztosít a nyugati hatalmak részére.

Dr. Hódi Sándort idéztük, a Délvidéken élő neves pszichológust, most megjelent *Miért hazudnak a politikusok* c. könyvéből. Van abban még a demokráciáról is néhány mondat:

„Kitűnt, hogy az Európai Unió politikusainak egy hangadó része kettős mércét alkalmaz, képmutató módon viszonyul a demokráciához. Szerintük a többségi demokrácia csak abban az esetben működik helyesen, ha az újonnan csatlakozott államokban a nemzetközi pénzügyi körök érdekeinek megfelelően alakulnak a választások, azaz olyan kormányok kapnak mandátumot, amelyek zokszó nélkül hajlandóak elérkezni az ország lakosságának jövőjét. Ellenkező esetben jönnek a szankciók, és a megmondó emberek képtelen állításokkal, egetverő hazugságokkal nyilatkoznak tele az elektronikus médiát és a nemzetközi sajtót.”

„A demokráciára való hivatkozás ma olyan, mint régebben a Szentírásra történő

utalás: véget vet minden vitának. A megfelelőbbhezhetetlen igazságot jelenti, megkérdőjelezhetetlen erkölcsi normát, a kifogástalan viselkedést és irányadó magatartást. A nagyhatalmak nap mint nap kioktatásban részesítik a világ népeit az emberi szabadságjogok és a demokrácia hiányára hivatkozva. A demokrácia terjesztése érdekében háborúkat szítanak. Ebben az Egyesült Államok az éllovas. Az ún. fejlett Nyugat a kelet- és közép-európai kisállamokat oktatja gazdasági szankciókkal.”

Mr. Sebestyen is a demokráciát félti a készülő magyar egypártrendszerrel. Az, hogy Amerikában hol a Köztársaságpárt, hol a Demokrata Párt kormányoz a választás értelmében, az demokratikus. Ha Magyarországon a Fidesz-KDNP együttes kormányoz, az maga a veszély. Amikor az MSZP-SZDSZ együttes kormányzott, az viszont OK odaát. Ott minden körülmények között demokrácia van évszázadok óta, az tehát az igazodási pont.

A demokrácia világvallás. A „halál a hitetlenekre” divott egykor; ma is életbevágó dolog mindenki számára megvallani demokrata mivoltát. Csak annyi kell, hogy a fődemokraták elismerjék. A demokrácia az uralkodás hitelve. Kimondatik, hogy a demosz, vagyis a nép uralkodik. Persze közvetve képviseléssel, még jobban közvetve pártok által. A népképviselő 50%-ban illúzió, 50%-ban manipuláció. Amerikában teljesen nyíltan pénzkérdés minden ordó és pozíció. A vezető demokráciában USA polgárai nem kételkednek, hisznek. Azt is elfogadják, hogy államuk fegyveresen terjessze a demokráciát. Aki része a birodalomnak, élete elemévé válik annak diadala.

*

Találkozásunk a demokráciával nem volt felhőtlen. A demokrácia királysággel-

lenes. A magyar történelem ab ovo királyi. A liberalizmusnak, a demokratizmusnak a köztársasági államforma felel meg. Bemutatkozásuk 1918-19-ben brutális volt, nem kopogtatva kértek bebocsátást, berúgták az ajtót, gyilkoltak, ránk gyújtották a tetőt. Megismerkedtünk a terrorkülönítmények nyilvános utcai akasztásaival. A szólam: a nép demokratikus átnevelése.

Második találkozásunk a „felszabadítás” hazugságával indult. Az a nemzedék a demokrácia szót ismét a terror tombolása alkalmával tanulta meg értelmezni. 45 éven át kellett alkalmazkodni a szavak értelmére és hivatalos jelentése ellentmondásaihoz.

1990-ben ismét minden a demokrácia nevében történt, megkaptuk a parlamenti demokráciát, kitarukozott az ország az annyi sokáig vágyott nyugati világ előtt, várva az elcsépelet szavak igazi tartalmát felmutató élményeket. Még ma is tart a csalódás kábulata az elékezett liberalizmus eredményeitől. Rövid jellemzés ismét dr. Hódi Sándortól: „Az, ami 1989-90-ben lejátszódott Magyarországon, amit sokan *rendszerváltásnak* neveznek, valójában csak politikai és állami vonatkozásban hozott változást, talán némi pozitívumot. A valódi demokráciából azonban vajmi kevés valósult meg. Az anyagi szférában a régi/új vezetés úgy próbálta meg visszaállítani a piacgazdaságot, hogy gátlástalanul a lakosságra szabadtotta a vadkapitalizmust, aminek következtében a magyar társadalomnak több mint 60%-a a létminimum határára, vagy az alá került, és ijesztő méretűvé vált a munkanélküliség.”

Nem világhatalmi ideológiákat, elveket, teóriákat kell tanulmányozni és követni, hanem Kölcey nyomán:

„Hass, alkoss, gyarapíts: s a haza fényre derül!”

Saáry Éva (Lugano):

HIDEG Téli napok Budapesten

Mi van Budapesten? Hideg - felelhetném Szekfű Gyulával, aki a háború után, Moszkvából hazatérve, az érdeklődőknek lakonikus egyszerűséggel ezt felelte.

Nos, valóban évek óta nem esett annyi hó, mint idén, de a lelkekben is eluralkodott valami dermedtség, noha a politika-gazdaság területén vannak melengető hírek. Többek között, a brüsszeli csúcstalálkozón elért jó eredmény, ami azt jelenti, hogy a következő hét évben sokkal több támogatást kapunk, mint előzőleg, és a német EON-Gáz visszavásárlása rendezti az energia-helyzetet. Az ország - **Orbán** szerint - képes finanszírozni önmagát, nem készenléti, hanem csak elővigyázatossági hitelekre lesz szüksége.

- Most is nagymérvű azonban a munkanélküliség. Ez ellen tiltakozott a februári „Éhségmenet”, amelyet éppen azok szerveztek, akik felelősek a kormányzásuk idején létrejött, nehéz helyzetért. (Éhségről beszélnek, de maguk libamáját esznek.) A kommunisták és liberálisok támogatták őket, de érdekes módon nem olyan hevesen, mint ennek előtte tették.

- Mindenki készülődik a 2014-es választásokra. A „libás Bajnai”, ahogyan a népnyelv nevezi, kijelentette, hogy ez a mostani a „reménytelenség kormánya”, az ő baloldali összefogásuk azonban - ha létrejön - a „reménységet” fogja hozni.

- Nagy vita volt Romániával a székely zászlók önkényes kiakasztása miatt, de valójában az autonómia törekvésekkel kapcsolatos riadalomról van szó. Közben, **Mesterházy Attila** „Sárgarépadíjat” kapott, mivel állítólag az erdélyi magyaroktól románul akart bocsánatot kérni a 2005-ben történtekért.

- A Felvidéken, Délvidéken is gyakoriak az incidensek. A szlovák miniszterelnök budapesti látogatása alkalmával ismételtén kijelentette, hogy nem ért egyet a kettős állampolgárság bevezetésével, a szerbek viszont nem egyszer megvernek embereket magyar beszédük miatt.

- Biztató azonban, hogy lassan-lassan szaporodnak a felelősségre vonások. Most a 2006. októberi brutalitásokat elkövető rendőröket, ill. azok vezetőit állítják bíróság elé.

- A közoktatás területén elég nagy a zűrzavar. Egymásnak ellentmondó, ésszerűtlen intézkedésekről hallottam. A botrányos egyetemi teremfoglalásokat, rendezvényeket azonban valószínűleg külföldről irányították. Felmerült néhány kitűnő ötlet! Szombathelyen pl. magasabb ösztöndíjakat adnak azoknak a diákoknak, akik hiányszakmákat választanak. A műszaki, természettudományos területeken most is kevés az ember. Kellenének tanárok, orvosok, de sajnos ez utóbbiak nagy része külföldre akar menni dolgozni. Be fogják vezetni - nagyon helyesen - hogy az állam pénzén tanulók (mert ilyenek is vannak) kötelezzék magukat arra, hogy bizonyos ideig otthon maradnak.

- A múzeumok részéről nagy a félelem, hogy szép, patinás épületeiket eladják (Földtani Intézet), vagy másokat költöztetnek beléjük (pl. Néprajzi Múzeum). Még az Országos Széchényi Könyvtárral kapcsolatban is felröppent a rémhír, hogy helyébe luxusszállót terveznek, pedig ha a könyvtárat kivinnék a város központjából, többé senki sem látogatná, egyszerű könyvtár lenne belőle. Van ugyan terv egy „Múzeumi Negyed” kialakítására a Múcsarnok mellett, de ez egyelőre még csak terv. Nagyszabású „Szórakoztatási Centrumot” szeretnének létrehozni a Városligetben, sőt a Várnegyed modernizálására is gondolnak, de nem látom, honnan lehetne ezekre a munkálatokra a mesés összegeket előteremteni. A Ferenciek tere és a Kossuth Lajos utca felújítása folyamatban van.

- Érdekes a „keleti nyitás” programja. Ennek része a miniszterelnök törökországi, sőt Szaúd-arábiai látogatása. Az utóbbi keretében arab diákok jönnek Budapestre, magyarok viszont oda menének tanulni. (Hm!)

- A nagy járványveszély ellenére (hazánkra is a piros jelzés érvényes!), amely állítólag áprilisig tart, a szórakozóhelyek tömve vannak. A Paulay Ede utcai Új Színháznak például - mivel „rázós” darabokat ad - kialakult egy törzsközönsége. Kevés időm lévén, nekem csupán a **Tamási Áron** Ábel-trilógiájából színpadra alkalmazott, háromórás előadást sikerült megnézni, ami inkább szatírának mondható. A közönség örül az erdélyi helyzetet bemutató éles megjegyzéseknek, „elszólásoknak”.

- A Kossuth Rádió egyik február esti adásában viszont volt egy elég bántó és ízléstelen darab, amely szegény **Jávor Pált** gúnyolta ki (a szerző nevére nem emlékszem).

- A nyugati magyar tudományosság és irodalom értékei továbbra is a süllyesztőben vannak. Csúpan azokról emlékeznek meg, akik otthon már régebben is ismeretek voltak, vagy akiket az idegen média is elismer. (Akad persze, néhány „fehér holló”: **Márai, Wass Albert**, no meg pl. **Molnár Ferenc** unokája, **Sárközi Mátyás**.)

- Rengeteg dolgról lehetne még beszélni: a MALÉV megszűnésének egyéves évfordulójára rendezett tüntetésről, a gyulai húsgyár örvendetes újraindításáról stb.

*
Végkonklúzió? Népünk fogyása fenyegetően folytatódik. Ezen talán a kínaiak integrálása segíthetne, bár erre sokan a fejüket csóválják. De milyen alternatíva létezik?

Nagy baj, hogy a magyarok nem látják saját érdekeiket, és úgy politizálnak (gazdálkodnak), mintha az ország tengertől körülvett sziget volna. Holott a mai világban minden mindennel összefügg. Fontos lenne párhuzamokat vonni! Tanácsra, józan figyelemre általában nincsen szükségük. El vannak foglalva, el vannak telve önmagukkal.

Elek Attila (*):

Van pénze a magyaroknak?

Meglepő hírt olvastam a minap. Arról szólt a tudósítás, hogy a magyar kormány viharos sebességgel szándékozik egy svájci-magyar bankközi megállapodást kötni, amellyel a Svájcban elhelyezett magyar tulajdonú számlákon lévő pénzek utáni kamatokat megadóztatnák.

Svájc az utóbbi időben ilyen szerződést kötött Németországgal, Ausztriával, a legutóbb pedig Angliával is. A konstrukció lényege, hogy a svájci számlák kvázi megőriznék anonimitásukat, mert az adott partnerállam egyben kapja meg az adó összegét. Magyarán, minden magyar ember számlájáról a kamatnyereség után, tegyük fel 10%-ot levon a svájci bank és egy összegben átutalja a szerződött partnerországnak, jelen esetben hazánknak.

Ez a rendszer egyrészt megőrzi a svájci bankszámlák „névtelenségét”. Nem kell az illetőnek tehát tartania vagyonosodási vizsgálatoktól és egyéb kellemetlenségektől. Másrészt a partnerállam is pénzhez, adópénzhez jut. Kétség nem férhet hozzá, hogy minderre a költségvetés sanyarú sorsa kényszeríti rá a kormányt. A viharos sebességgel pedig az indokolja, hogy a „befektetőknek” ne legyen idejük elmenekíteni a pénzüket a Távol-Keletre. Malajziával vagy Szingapúrral mondjuk mostanában nemigen lehetne ilyen megállapodást kötni.

Persze a hír a sajtóra jellemző szenzációhajhász címmel jelent meg: „Lecsap a NAV [Nemzeti Adó- és Vámhivatal] a svájci bankszámlákra!” - Nem ez a lényeg, hanem a számok. Arról írnak, hogy nagy adókulcs nem helyénvaló, mert azonnal elmozdulnak a pénzek máshová. Nagyjából 10% körüli kamatadót még tolerálnának a kimenekített pénzeik után a magyarok. Azt is megemlítik, hogy ettől több százmilliárdot vár a magyar állam, bár a realitások inkább az 50-100 milliárd forint között mozognak. Kitérnek arra is, hogy ezen megállapodás nem hat ki az *off-shore* pénzekre, mert azok nem azonosíthatók egyértelműen.

*
Rendben, ennyi a hír. Akkor javasolom, számoljunk egy kicsit. Vegyük a legkisebb becsült várható adóbevételt, 50 milliárd forintot, és az emlegetett még „elviselt” 10% kamatadót. Figyelem, megint százalékszámítás! Ha 50 milliárd a bevétel 10% kulcsú adó után, akkor a teljes kamat az összes magyar számla után 500 milliárd forint ugyebár. A svájci bankok most gyakorlatilag nem is fizetnek kamatot vagy nagyon keveset, számoljunk, mondjuk, 2%-kal. Mennyi betétnak a 2 százaléka tehát 500 milliárd forint? (természetesen svájci frankban vannak a betétek elhelyezve, de a könnyebbség kedvéért végig

forintban számolunk.) Nos, az alap egyenlő a százalékkérték százszorosa osztva a százaléklábbal (percent). Ez annyi, mint 25.000 milliárd forint! Tudják mennyi ez? Több mint a magyar nemzeti össztermék, azaz több mint a teljes magyar egy évi GDP! Ebből következik, hogy több mint a magyar államadósság! És ez mindössze csak Svájc, *off-shore* nélkül.

Felvetődik a kérdés, milyen becslésekre alapoz a kormány. Amennyiben igaz a van és ténylegesen befolyik ebből az adónemből a költségvetésbe 50 milliárd forint, akkor ebből az következik, hogy igaz az a sokak által állított tétel, ami eddig csak városi legendák körébe tartozott, hogy a rendszerváltás óta eddig a teljes magyar adósságállomány több mint kétszerese hagyta el az országot.

Lehetséges, hogy a teljes magyar államadósságnak megfelelő pénz lapul magyar állampolgárok svájci bankszámláin? Érdekes adat!

*
És figyelem! Hoppá! Eddig jórészt azt hittük, hogy a szemét multik és bankok vitték ki a pénzt! Erre kiderül, hogy nem, hanem a MAGYAR emberek! Nos, feltételezem, hogy kedves olvasók között aránylag kevés embernek van svájci bankszámlája. Mennyi ez a 25.000 milliárd? Nos, átlagosan lennie kell 50 ezer magyarnak, akinek van kint 500 millió forintja. (Figyelem! *Átlagosan!*) Hihetetlen, mondhatnánk nem lehetséges. Ez azt jelenti, hogy mondjuk Budapesten van 30 ezer és még megyénként, 1000 ember. - Nem lehetséges, mondom magamban elsőként. Aztán azon veszem magam észre, hogy hirtelenjében tudok csak én 3-4 emberről a környezetemből, akiről feltételezem, hogy az említett körbe tartozik.

Alátámasztja az adatokat, hogy a kormány ez év végéig 10% adóamnesztiával szorgalmazta az *off-shore* pénzek hazahozatalát. A NAV szerint kb. 80 milliárdot hoztak így haza. Felteszem, hogy a hazahozott pénz elenyésző része a valóban kimentett *off-shore* vagyonoknak. Igaz lehet a szám tehát, hogy 200 milliárd dollárt vittek ki MAGYAROK külföldre.

Kérdés, miért? Miért viszi ki valaki a vagyonát? Félti? Ugyan már! Nemigen tudok más választ találni, mint azt, hogy szegyeilli, szegyeilli azt, hogy hogyan, miből szerezte. Mert az ember olyan fából van faragva, ha egy rossz dolgot tesz, azt szereti titokban tartani. Így van ez, és így is lesz mindig.

Halkan jegyzem meg, milyen magyar az olyan, aki kiviszi a pénzét az országból? Aránylag kevés rendes, nemzeti magyart tudok elképzelni, amint félévente viszi ki pénzét Svájcba fiatalni.

Addig is arra biztatom olvasóimat, hogy tartsanak velem legközelebb is! Köszönöm!

(*): Független Szabad Európa. (Köszönet Emődy Csaba)

Adatok és tények

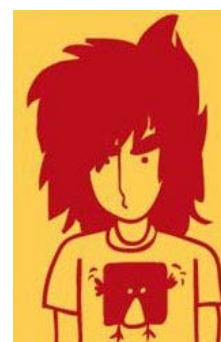
A 2011-es összeurópai népszámlálás idén nyilvánosságra hozott adatai szerint az elmúlt tíz év alatt **Erdélyben 193.000, Felvidéken 62.000, Vajdaságban pedig 40.000 fővel csökkent a magyarok száma**. E megállíthatatlannak tűnő drámai fogyás veszélyezteti a közösségek életképességét.

A Census Bureau becslése szerint **a magukat magyar származásúnak valló amerikai állampolgárok 138.481-gyel többen vannak 2012-ben, mint voltak 2000-ben**. Míg 2000-ben csupán 1.398.724 magyar származásút tartottak számon, ma 1.537.205-en vagyunk!

Székelyföldön a román kormány helyi képviselője, Codrin Munteanu prefektus **beperelte a székely zászlót kitéző falvakat**, és bírósági ítélettel arra kényszeríti a színmagyar székely települések előjáróit, hogy vegyék le a holdas-csillagos lobogót (*). A szlovák hatóságok továbbra is lehetetlen választás elé állítják a **felvidéki magyarokat: elveszíthetik a mindennapi élethez elengedhetetlenül szükséges szlovák állampolgárságukat**, ha felveszik a szívükhöz közelebb álló magyar állampolgárságot. (*) l. 6.o. és SP l.o.

(Forrás HHRF Newsletter)

A mai fiatalok valódi tirannusok. Ellentmondanak szüleiknek, az ételt fölfalják, és tiszteletlenek tanáraikkal szemben.

Szókratész

ókori görög filozófus (Kr.e. 470 - Kr.e. 399)

BRAZÍLIAI HÍREK

Magyar nyelvű könyveket adományozott a São Paulo-i Segélyegylet

A Brazíliai Magyar Segélyegylet által adományozott könyvek közel két hónapos utazás után megérkeztek Magyarországra, a Johannita Rendhez: ők továbbítják a köteteket határon túli magyaroknak, akik nehezen jutnak anyanyelvi kiadványokhoz.

A könyvküldés a São Paulo-i Magyar Házban működő könyvtár önkénteseinek segítségével, valamint több cég és magánszemély önzetlen munkája révén valósulhatott meg.

(Forrás www.ahungara.org.br)

Bartosz Réka, a felvidéki híreink felelőse a pozsonyi Szóttos kamara néptáncegyüttessel átrepült Melbourne-ba, a magyar központ meghívására, hogy az ottani Hungarofesten vendégegyüttesként föllépjenek.

Ezt követően Sydneyben majd Canberrában folytatják táncbemutatóikat és -tanításukat. Néhány pár még Új-Zélandba is ellátogat.

Remélhetőleg utána majd kapunk képes beszámolót! Szerk.

A Buenos Aires-i Kavanagh épület a világon az első felhőkarcoló, amely vasbeton struktúrával és léghűtéssel rendelkezik. 1936-ban, Ferenc pápa születésének évében építették - és azóta is áll a szép, stílusos épület, a város díszeként.

Legyen a „világ végéről” származó, argentin Pápa elromlott világunkban dísz és példa! Kísérje őt Isten áldása!

Ferenc Pápa „a világ végéről”:

önmegtartóztató életmód és alázatosság

Első köszöntése:

Fratelli e sorelle, buona sera!

Roma, 2013. március 13, 20 óra:

“Annuntio vobis gaudium magnum: habemus Papam: Eminentissimum ac Reverendissimum Dominum, Dominum **Georgium Mariam Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalem Bergoglio** qui sibi nomen imposuit **Franciscum.**”

Visszapillantás:

A balassagyarmati csata és az elfelejtett Ipoly menti harcok hősei

A Trianont megelőző időszakban járunk. A háború lezárásának közeledtével az egész Kárpát-medencében baljós, gyilkos szelek fújnak. Ezer esztendő vitéségét taposta sárba a proletárok vérgőzös bosszúja, amely a tradíciók legapróbb jeleit is el akarta tüntetni a magyar lelkekből. Ezen időkből, 1919 januárjában Nógrád vármegye székhelyén is eljött az a pillanat, amikor a helyben lakó magyarok idegen csizmáktól rettegtek. Az egész Felvidéken kisebb ellenállást leszámítva végigmenetelő cseh légiók sajátjukká akarták tenni még Balassagyarmatot is. Mellesleg nem ez lett volna a végállomás, ahogy sok korabeli térkép és visszaemlékezés is bizonyítja: a Hatvan, Gyöngyös, Miskolc vonalig akarták kitolni Csehszlovákia határait. Csakhogy ekkor színre léptek, fegyvert fogtak a honvéd magyar katonák, civilek, de még a hivatalnokok is.

Balassagyarmaton ezekben a vészjósló időkben sikerült félretenni a politikai és társadalmi rétegek közti, akkoriban is természetesen számító feszültségeket. A haza érdekében a helyi lakosok ui. egyszerűen eldobták még az esetleges vörös posztókat és kitűzőket is, majd nemzeti színbe borult minden. A város jelét adta annak, hogy Pálócország szívében nem fognak asszisztálni az Ipoly-völgy elorzásához! Legelőbb a város vasutasai érezték meg az új országot, a cseh bevonulás „jótékony” hatásait. Hozzáértő cseh alkalmazottak híján ui. a nógrádi vasutasokat kényszerítették szolgálatba, néha botozás és fenyegetések árán. Ennek eredményeként sokszor meg is tagadták a munkát, hátráltatva a cseh impérium bővítési szándékait. Emellett a közigazgatás sem akart fejet hajtani: a vármegyházán postások, vámosok, tanárok, orvosok, vasutasok és közalkalmazottak százai együtt fogadták meg, hogy nem tesznek esküt a cseh közigazgatásnak. Talán ez a hazafias, feltűzött gyűlés volt az egyik legfontosabb kiváltója az igazi, magyaros ellenállásnak.

A város polgársága és vasutasai is tucattal, százával rejtették el a korábban a háború során eldobált fegyvereket. Ennek tudatában léptek aztán kapcsolatba a városból Magyaránadorba visszavonult katonasággal. Csakhogy hiába kérték őket beavatkozásra, mert azt kormányzati szinten tiltották meg! Viszont vezetőik, **Vízy**

Zsigmond és Bajatz Rudolf, valamint a legénység is rajta kívánt ütni a cseheken.

Valóban, jól érti a kedves olvasó: ezen időkben a haza védelme és az ellenállás lehetősége függetlenségnek számított! Ennek ellenére tisztjeink vezetésével szinte az egész Ipoly-völgy mozgósításra került, Rétságtól Litkétig. Nem is kellett sokat várni az első puskalövésekre, hiszen azok már 1919. január 29. hajnalán eldőrdültek: vasutasok és katonák több csoportra osztva támadták meg a cseh őrsegeket, a laktanyát és a vasútállomást.

A 16-os és 38-as honvédek hajnali rajtaütése nagy riadalmat okozott a cseh legionáriusok körében. A katonák a csehek megadási jelének láttán boldogan rohantak a laktanya átvételére, amikor váratlan és aljas gépfegyvertű fogadta őket. Ezután a meglepett honvédegyeségek visszavonultak a városból. Más hadszíntereken rendszerint ekkor eldőlt minden: a helyben maradó haderő tartja a területet az erősítés megérkezéig, az itt élő magyarokra pedig ezt követően keserves sors várt volna. Ezt azonban a balassagyarmatiak nem várták meg! A nap további részében a postásoktól a vámosokig bezárólag az egész polgárság, a város apraja-nagyja képes volt átérezni a helyállás felelősségét: polgárőr csoportokat alakítottak, amelyek a város határában és utcáin járőröztek, valamint nem hagyták, hogy akár egyetlen cseh katona is elhagyja a várost, vagy oda belépjen. A laktanyát a hős gyarmatiak folyamatosan tűz alatt tartották, a gimnázium épületéből pedig még a diákok is lötték az „országvédőket”. Ez eredményre is vezetett, mert a csehek egyszerűen azt hitték, hogy a városban a magyar honvédség az úr - miközben az már ott sem tartózkodott! A délután folyamán végül megérkezett a hazai erősítés az iglói géppuskások személyében, az ő rohamukra pedig már szinte ellenállás nélkül tette le fegyverét a fogságba esett 78 cseh legionárius.

A gyarmatiak hősiességét mind a mai napig csak egy poros levéltár legutolsó soraiban találunk meg, ha a környék, valamint az Ipoly menti falvak nem ragadnak ugyanúgy fegyvert. Ez bizonyítja, hogy a régió összetartó közössége képes volt a kor követelményeinek megfelelő legmagasabb szintű önvédelemre is.

Köszönet Farkas P., Eger

Kovács Attila

SPORTROVATA:

Mi lesz veled, birkózás? Argentínában dönthetnek a sportág olimpiai jövőjéről

Általános megdöbbenést váltott ki a Nemzetközi Olimpiai Bizottság (NOB) végrehajtó bizottságának azon elképzelése, amelynek értelmében 2020-tól nem szerepel többé az olimpiák programjában a birkózás. A földkerekség egyik legnagyobb hagyományú sportágának esetleges olimpiai törlése nemcsak az egyetemes sport számára jelentene pótolhatatlan veszteséget, de nagyon érzékenyen érintené a birkózásban mindig nagyon eredményes magyar sportéletet is.

A NOB tervezett „halálos ítélete” egy olyan sportágat vett célba, amely nélkül gyakorlatilag soha nem rendeztek olimpiát. A 18. ókori olimpián Kr. e. 708-ban már szerepelt a birkózás a műsorban. A birkózás ettől kezdve az összes ókori játékokon szerepelt a programban, és az 1896-ban felújított, úgynevezett modern olimpiai játékok alkalmával is mindössze egyszer, 1900-ban hiányzott a sportági palettáról.

Magyarországon is rendkívül közkedvelt a birkózás. Mindig is kimagasló szereplésre voltak képesek a magyar versenyzők az olimpiákon, hiszen 1896 és 2012 között 19 arany, 16 ezüst és 19 bronzéremnek, vagyis összesen 53 dobogós helyezésnek örülhettünk. Ezzel a birkózás Magyarország számára a 4. legsikeresebb olimpiai sportág.

Nem lehet persze elmenni amellett, hogy az elmúlt évtizedben előnytelen szabályváltoztatások léptek életbe a sportágban, növekedett az esetlegesség, ill. a szerencse szerepe, hiszen pl. sorshúzás dönt arról, ki lesz a kedvezményezett a mérkőzés befejező fázisában. A kvalifikációs feltételekre is ráférne a változtatás, ráadásul a szabályrendszer inkább a védekezésre ösztönzi a résztvevőket, amely szintén nem kedvez a párharckok látványosságának.

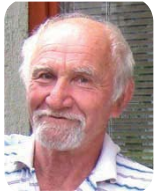
Mindezek ellenére is nagyon nehezen magyarázható a NOB elképzelése. A páratlanul gazdag hagyományok mellett a sportág népszerűsége is töretlen, szerte a nagyvilágon. Az is érthetetlen, hogy ha már a NOB-nak baja van a birkózással, miért rögtön a teljes törlésben gondolkodik? Hiszen felvetődhetne a kvalifikáció szigorítása, a súlycsoportok - és ezzel a résztvevők számának - esetleges

csökkentése, vagy akár az is, hogy az eddigi két fogásnem helyett a jövőben csak egyben rendezzenek olimpiai versenyeket.

A megoldást alighanem a pénz jelenti. Érdemes megnézni azokat a sportágakat, amelyek a birkózás helyére kerülhetnek. Ezek: a wakeboard, a sportmászás, a vusu, a görkorcsolya, a fallabda, a karate, valamint a közösen pályázó baseball és softball. Látható, hogy többségében olyan sportágakról van szó, amelyeknek múltjuk, jelentős hagyományaik nincsenek, ugyanakkor ma komoly divathóbortnak számítanak, és bizonyos korosztályoknál nagy a népszerűségük. Ezek a sportágak - felkerülve az olimpia műsorára - jelentős plusz nézettséget, ezáltal pedig többletbevételt hozhatnak a konyhára. Üzletileg tehát valamilyen szinten érthető, ha a NOB teret akar engedni az aktuális divatsportágaknak, más kérdés, hogy ha mindezt olyan ősi, évezredek óta létező sportágak rovására teszi, mint pl. a birkózás, akkor az hosszú távon igen jelentős presztízsvesztést okoz majd a sportszervezetnek.

Többek szerint még van remény arra, hogy a birkózás megmeneküljön. Am ha így is lesz, akkor is látható, hogy - amint azt rovatunk legutóbbi részében is pedgettük - a sport immár a létező legmagasabb szinten is egyértelmű üzletté vált. Bárhogy csúrrjuk-csavarjuk is a dolgokat, az a tény, hogy a világtörténelem egyik legnagyobb múltra visszatekintő sportágának olimpiai törlése egyáltalán felmerülhetett, önmagában szomorú, egyben ijesztő jövőképet sejtet. Hiszen ha a birkózással megtörténhet, hogy törlik a programból, akkor egyetlen sportág sem érezheti biztonságban magát a jövőben.

A sok kérdőjel mellett van, ami biztos: legközelebb májusban, Szentpétervárott ül össze a NOB végrehajtó bizottsága, ahol - a fentebb felsorolt 7 másik sportággal együtt - terítékre kerül a birkózás olimpiai jövője is. A 2020-as olimpiai játékok sportági listáját pedig a NOB teljes közgyűlése véglegesíti majd szeptember 7-én - éppen Buenos Airesben.

Így élünk, éldegélünk . . .

Székely zászlókat lo-bogtat a szél szerte a házában és természetesen Székelyföldön is. Fontossá

vált a magyar autonómia ügye Erdélyben, ami - hát hogy is mondjam csak - ez idáig valahogy nem volt olyan fontos. S ezt észrevették a jóeszű honi magyarok. Erről beszélnek, s úgy vélik: miután az RMSZ meggyengült s nincs már szükség a magyar urakra a román kormányban, szó lehet az autonómiáról. Hátha így vissza lehet préselődni a hatalomba.

Amúgy az itthoniaknak se jön rossz-szul egy kis nemzettudat ápolás, így választások előtt. A honi ellentábor, a szociál-liberális „koalíció” természetesen máshová kacsingat. **Victor Ponta** román miniszterelnököt, az erdélyi magyarság ádáz ellenségét hívják meg díszvendégnek országos nagygyűlésükre -, amit Rákosi Mátyás születésnapjának dátumához kötöttek. Kell-e ehhez bármit is hozzáfűzni? Már a kérdést se nagyon érdemes feltenni: lehet-e ilyen előzményekkel és széthúzással autonómiát kiverekedni az erdélyi székelyeknek? Akarjuk-e egyáltalán?

Amit itt és most talán még egyszer érdemes elmondani, az a magyar kultúra utcájában folyó csata, ami még az elején tart, de házról házra fog zajlani választások előtt. S alighanem eljuthat még Argentínába is. A nagy politikai küzdelmek ui. ma már a média frontján dőlnek el. A média vérkeringése pedig a kultúra kútjából fakad. Az olvasás, a videó technikája, a szavak forgatása, a képiség varázsa elengedhetetlen eszköz a politikai célok elérése érdekében. A politika ui. média nélkül félkezű óriás. Mi sem természetesebb: a kultúra síkján mérkőznek meg a politikai ellenfelek. Itt csapnak össze az indulatok. Lejárató „művészi” filmek készülnek a hatalom megszerzése érdekében. Ami ellen most tiltakozás folyik. S ha az erőviszonyokat őszintén néztem, úgy látom: a magyarság küzdelme megint vesztésre áll. Nem a nemzet felemelkedéséről, bajainak orvoslásáról szól ez a csata, hanem a hatalomról. Ebből fakad az, hogy a média kapja a legnagyobb figyelmet. A könyvkiadás, a színházi élet, a zenei világ, amiben egykor ott voltunk a világ élvonalában, szép lassan halódik. Az a kérdés: szabad-e, lehet-e így csatát nyerni?

De hagyjuk levegőben a kérdést, próbáljuk azt megvizsgálni, mi lenne jó a magyarságnak, hogy megmaradjon, mert lassan már ez a tét! Tízmillió alá fogyatkoztunk! Arra, Kelet felé, ennyien laknak egy „nagyobbacska” városban. Okos politológusaink kiszámolták, ha nem lett volna török vész és Trianon, ma hozzávetőleg 60-80 milliós nemzet lennénk! S akkor még nem számoltunk el a II. VH menekültjeivel és ötvenhat üldözöttjeivel. S talán arról is ejtsünk itt szót kivételesen, hogy kik vándoroltak, menekültek el innen?

Azok, akik bíztak saját erejükben, akikben volt hit, akarat és kurázszi. S ugye tudjuk már, hogy a genetika által a tulajdonságok öröklődnek. Nemcsak a hajszín, nemcsak a szem formája, hanem a lelki adottságok is, a képesség, az empátia s a művészet iránti hajlam is, a szorgalom, sőt még a tisztaság iránti igény is, és még sorolhatnám, mennyi jó - és persze rossz - tulajdonság is öröklődik. S ha számot vetünk, azt kell mondani: a java elment! Idegen országokat gazdagítanak véreink. Ami a világnak persze jó, de rossz nekünk, itt maradtoknak. És ha azt nézzük meg, mi maradt itt, akkor bizony elszomorító a kép. Egymással perlekedő, örökké marakodó, megalkuvó, gyülevész nép, akiket úgy lehet bolondítani, ahonnan a szél fúj. Ha sült kolbász vagy friss kenyér szagot hoz a szél, akkor arra megyünk. Az innen kikerülő politikusok - tisztelet

a kevés kivételnek - vajon milyenek is lennének? Többnyire: szerencsevadászok, aranymosók, rosszabb esetben szimpla szélhámosok.

S akkor menjünk neki úgy őszintén az élet sűrűjének. Adva van nekünk egy jószándékú kormányunk, amelyet elsöprő többséggel megválasztottunk a boldogulás reményében. Az országvezetők jószándékát ne vonjuk kétségbe, ámde ha alaposan megnézzük azt, amit eddig végeztek, azt kell látni, hogy a sok jó mellett hibákat is követtek el bőven. A legnagyobb hibájuk a kontroll hiánya. Akik voltak katonák, tudják, miről beszélnek: a parancs akkor van végrehajtva, ha az le is van ellenőrizve! Náluk van jó parancs, de egészen mást hajtanak végre. S ami nagyobb baj: ennek a slendriánságnak nincs következménye. Az igazságszolgáltatás úgy 50%-osan működik. Deréktól térdig szigorú, de fölfelé s legalul - arról jobb nem beszélni. Az a bizonyos törvény szigora derékban kaszál: a még maradék középosztályt fegyelmézik, büntetik. Ahogy a szólás tartja: azt a lovat ütik, amelyik húz, vagyis, aki küzd. Erről ma már szélteben-hosszában diskurálnak az emberek, aminek egy még nagyobb erkölcsi leépülés lesz a végkifejlete.

A közbiztonság állapota katasztrófá-lis. Amerre jár az ember, mást se hall, mint panaszt. Magam is rendszeres szenvedője vagyok ezeknek az állapotoknak. Így hát ismerem a gondokat kívülről-belülről. Sokat beszélünk már közbiztonságról ezeken a hasábozon. Tudván azt, hogy itt a legnagyobb a baj. Remélvén: talán átfűjja a szél a jószándékú kritikát hazai földre... Kriminálisabb eseteket már a képzelet sem tud felülmúlni. Akadt olyan eset, hogy a falusi nagymama átment a szomszédba ebédfőzés közben egy kis sót kérni, s mire visszatért - nem volt sparher... Loptak már el házakat, bevetett kukoricaföldet. De már toronysüveget is! Se vége, se hossza a bánatnak. A lakosság a rendőröket szidja: minek vannak egyáltalán? Ám ha az ember a helyszínelő rendőröket meghallgatja, rájön, hogy vannak még köztük, jó képességű, remek emberek, akiknek helyén van a szívük, eszük, csak éppen a kezük van megkötve. Tudják ők, hogy merre kellene mozdulni, kiknek a portáján kellene szétnézni, de nem lehet. Nem idézhetik be a gyanúsítottat kihallgatásra. Az elfogott gazember előbb hazaér, mint a feljelentő. A bűnözőnek „emberi jogai” vannak, a megraboltnak, a rendőrnek jogairól senki nem tud. Hoztak ugyan egy törvényt, hogy a megtámadott most már védekezhet! Ámde a védekezés mértéke nem lehet nagyobb a támadás erejénél... No, és hogy védekezzen egy hatvan-hetvenen felüli ember huszoneves gengszterek ellen?

Nyilvánvalóan ezt tapasztalva a bű-nözők egyre gátlástalanabbak és szemtelenebbek. Szakmában megizmosodott rendőr panaszolja: amikor az elkövető úr (úrnak kell őket szólítani) már olyan pimasz volt, hogy az anyámat szidta, adtam neki két legyintést. Két év felfüggesztett börtönt kaptam érte! Az ügyészség nem tudjuk kinek az oldalán áll? Majdhogynem 100%-os bizonyítékokat visszadobnak. Lassan már háromdimenziós videofelvétel kell a bizonyításhoz... S azt is érdemes talán megemlíteni, hogy felhígt a rendőrség is, sok oda nem való ember akad a „menjünk már haza” típusból. A gondok pedig sokasodnak.

A lakosság szervezkedni próbál. Mint ahogy próbált már, de fasisztának lett minősítve. Most olyan ötletek merülnek fel, hogy talán az Uniótól kellene segítséget kérni (!) Vannak ui. emberek s családok, akik az eltelt 20 év alatt igazi gengszterekké fejlődtek. Eszük ágában sincs munkát keresni. Pláne kitaratóan dolgozni. Egész

... (levélrészlet Magyarországról)

módszertana alakult ki a lopásoknak, rablásoknak, Ezek a gazemberek a szó szoros értelmében az elszegényedő lakosság fosztogatásából élnek. Teherautóval járnak rabolni. Fémgyűjtés címen egy rablóorgazda-hálózat működik, amit a kormány képtelen felszámolni.

A pénzesebb réteg persze meg tudja magát védeni (egyelőre). Százszáz riasztókat, penge drótkerítéseket, farkaskutyák tartását, őrző védők alkalmazását a csórá magyar nem tudja megfizetni. Ottmarad védtelenül. S lassan feladja a küzdelmet, lecsúszik az élet peremére.

Márpedig ezen az állapoton nagyon el lehet bukni a politika porondján. Az előző garnitúra elsősorban ebbe bukott bele! A liberális oldal nyilvánvalóan pontosan látja, ismeri a helyzetet. Ezért is adja a lovat a bűnözők alá. Bátorítja a gazembereket. Számolva azzal, hogy veszítenek ugyan a népszerűségből a vámon, de sokkal többet nyernek majd a réven.

A pécsi bíróságon most fut egy gyil-kossági ügy tárgyalása. Az áldozat a pécsi rendőrség pszichológusa, egy kedves arcú, szép fiatal lány volt. Hazafelé tartott, amikor megtámadták, megerőszakolták és megölték. Az elkövető úr - hadd ne mondjam, ki és miféle - azzal védekezik, hogy mocskolja ennek a szerencsétlen lánynak még az emlékét is, hogy a szeretője volt, s szerelemfáltból követte el a tettét. Ilyen esetben ui. a jog elnézőbb nálunk... A liberális sajtó ezt a pimaszságot szélteben-hosszában tergeti. Amikor az elkövető úr bejön a tárgyalásra, a bíró majdnem meghajol előtte. A libsi sajtó hozsannázik: micsoda megjelenése van! Biztosan király lesz a börtönben...

A megkérdézt tanuk csak akkor mernek nyilatkozni, ha a vádlott urat addig kivezetik a teremből! Emlékeznek a lány sikoltásaira, emlékeznek az időpontra, látták is, amint elfogják, de arra már senki se gondol, hogy az itt a kérdés: miért nem sietett ennek a szerencsétlen nőnek a segítségére senki? S ez a magyar tragédia. Itt rejlik a dráma gyökere. Oda jutottunk, hogy a félelem lett az úr! Néhány száz kemény bűnöző terrorizálja a lakosságot. A liberális sajtó szenzációkat kerget, miközben a maradék erkölcsöt is víz alá nyomja. A jobboldali média pedig köszörfügeti a torkát. Mintha szólni kellene...

Igaz, Bayer Zsolt, a Magyar Hírlap publicistája egyszer úgy istenesen kifakadt, amikor már nem bírta tovább, aminek okán elkeresztelték nácinak. S azóta a jobboldali médiában vacognak a fogak. Pedig hát Istenem, ha egyszer ez ellen a mocsok ellen így kell megküzdeni: hát legyen. Ha a boldogulásnak, a jó erkölcs megvédésének ez az ára, hogy köpködnek, állni kell elébe azoknak, akikben pislákol még a jó erkölcs, ami amúgy ilyenkor nagyon hamar megszűnik méltóztatik...

Bibliát híva segítségül még egy gon-dolat erejéig talán időzzünk itt egy picit. Midőn Jézus bement Jeruzsálembe, meglátta a kufárokat Isten házában... S innen már hadd folytassam a mai idők liberális felfogásának szellemében. Mit kellene mondani ma Jézusnak a tanítványokhoz fordulva, hogy ne sérüljenek az emberi jogok? „Nézzétek már! Itt vannak ezek a kufárok a templomban. Ez egy nagyon bonyolult dolog. De még sincs ez jól. Menjünk talán oda s kérdezzük meg, mi a véleményük erről? Keressünk kompromisszumokat. Hátha elég lenne nekik a hely ott, az oltár jobboldalán. Talán meg tudnánk őket győzni, hogy halkabban kinalják a portékájukat az imádkozások alatt...”

Jézus azonban nem ezt mondta! Hanem: „Írva van, hogy házam imádságnak háza. Ti pedig rablók barlangjává tettétek.” S fogta a korbácsot! Hát ugye micsoda szélsőséges - mit ne mondjak - náci

megoldás. Márpedig, tetszik, nem tetszik, vannak az életben jelenségek, amelyeket a helyén kell kezelni, s ha az nem lehetséges másként, akkor bizony radikálisan kell végrehajtani. Ez a világ azért maradhatott fenn eddig, mert az élet írott és íratlan erkölcsi törvényeihez alkalmazkodott. Teljesen felesleges itt mással kísérletezni. Ez a kormány, amely pontosan fölismerte azt, hogy az elprivatizált energiaszektort vissza kell szerezni, hogy a haszonban lubickoló bankárokat meg kell adóztatni, s a harácsoló közüzemi szolgáltatóknak a körmére kell verni, ne venné azt észre, hogy mi a baj a társadalom belsejében? *Ne látná, mi győtri a magyar lakosságot?*

A másik jelenség: Gyurcsány Ferenc, mint valami turnéról visszatért revüszár, azzal boldogítja hallgatóságát, hogy lám: megpróbáltam engem perbe fogni, de ugye nem tudtak ám! Íme, itt vagyok makulátlanul tisztán. S akkor elkezdti fenyegetni az ügyészséget: „hogy ha majd visszajövök!” A régi elvtársnők könnyezve tapsolnak. A gondokkal küzdő, megrabolt magyar, aki ismeri már ezt a társaságot, kétségbeesve néz körbe, s azt kérdezi: teremtő Isten! Mi lesz itt, ha ez tényleg visszajön?

Márpedig nem kevesebbről van szó, mint arról, hogy akár vissza is jöhetnek: előről kezdődik a csirkefogászat! Jönnek a százmillió tanulóanyagok, végkielégítések, amelyek elkövetőin lám nem talál fogást a bíróság. Mert ugye mitévők legyenek a bírók? Mi lesz, ha visszajönnek? Mivelhogy nálunk az erkölcs folyékony halmazállapotú fogalom. S ez itt a rettenetes nagy baj. Egy nép nem élhet a széljárások szerint. A jó erkölcsnek sziklaszilárdnak kell maradnia. A bűnnek nem lehet sem színe, sem ideológiája. S akkor csodálkozunk, ha virágzik a bűnözés?

Szokás szerint megtörtént a minisz-terelnöki évértékelő beszéd, ami már hagyomány nálunk. s amit sokan vártunk. Különösen a közbiztonság állapotáról szerettünk volna valamit biztatót hallani, de arról nem esett szó... Mondani se kell: Gyurcsány is mondott egy évértékelő beszédet híveinek. S miről beszélt? Hát arról, amiről a kommunisták beszélni tudnak: Nincs megbékélés. Nincs párbeszéd. A jobboldallal nem szabad szóba állni! Vagyis: fel van vázolva az ellenség! Aki ellen természetesen harcolni kell. Már megint. S a harc el is kezdődött. Néhány tucat liberális tüntető elfoglalta a Fidesz székházát és a szabadságra, alkotmányosságra hivatkozva törnek-zúznak. A lakosság pedig döbbenet áll az emberi jogok legújabb megnyilvánulása előtt.

Barkuti Jenő

Ahogy meg-hírdettük, március 16-án késő délután a Hungáriában - közös szervezésben

a Magyar Nagykövetséggel -lezajlott a méltó megemlékezés az 1848-49-es Forradalom és Szabadságharcról. Az esemény időpontja bőven túllépte lapunk lapzártának dátumát, ezért kiadósabb krónikát a következő számunkban közlünk.

Szerk.

Mit hallott az AMH?

Szerkesztői üzenet: Tekintettel a kormány határozata folytán a Nagyhét utáni

„meghosszabbított” hétvégre, az AMH jelen számának nyomdába vitele és postá-

zása is elkészik. Számítunk a kedves Olvasóink megértésére!

Elhalálozások

- Szomorúan jelentkezett Caracasból **Balthazar Mártha**, tudomásunkra hozva, hogy **Édesapja** február 20-án hajnalban átadta lelkét az Úristennek. Az akkor már 3 hete tartó tüdőgyulladás több komplikációval járt. Márti és testvérei nehéz heteket tudnak maguk mögött, de megnyugodtak annak láttán, hogy a szeretett nagybeteg végül is csendesen elaludt. Másnap hamvasztották. Isten adjon örök nyugalmat a lelkének!

- Március 12-én meghalt **ö.zv. Saboridané szül. Magyary Eszter**, lelkes előfizetők Saltából. Április 22-én töltötte volna be a 90. életét. Eszter **Magyary Vilmos Ferdinánd** lánya volt, aki Argentínában az első magyar nyelvű újságot, a **Magyar Szót** indította meg 1924-ben és szerkesztette 1958-ban bekövetkezett haláláig, ami által újságja is megszűnt. A történetet olvashattuk az AMH tavalyi július-augusztusi kettősszámában részletesen.

- Gyászol a montevideói magyar közösség: március 22-én meghalt egyik oszlopos tagja, **Jankovicsné Rettich Irén**, az UMO (Uruguayi Magyar Otthon) elnökének, **Jankovics Károlynak** és vezetőségi tagjának, **Jankovics Dánielnek** édesanyja. Az angol temetőben lelt örök nyugalomra. Ezúton fejezi ki az AMH együttérzését a gyászoló családdal.

- Hosszú betegeskedés és szenvedés után március 23-án éjjelfélkor kemoterápiás kezelés után kórházban halt meg **Szenási Pál** kedves barátunk, előfizetők, magára hagyva a vele 53 éve boldog házasságban élő hűséges feleségét, **Katit**. Pali 1931. november 4-én született, rövidesen Argentínába érkezése után beolvadt a magyar közösségbe Valentín Alsínán, és kítűnő szakmáját, úriszabó mesterességét nyugdíjazásáig sikeresen űzte. Az elmúlt 23 éven át teljesítette a Dalkör elnöki tisztségével járó feladatokat. Mind személyes, mind közösségi szinten eltávozásával űrt nagy maga után. Isten nyugosztalja!

- Tragikus halálhírről olvashattunk a 2. oldalon, ahol egy vigasztalhatatlan anya, **Kónya Zsófia Mimi** barátunk és előfizetők levélben közli egyetlen fia halálát.

Születés(ek)

- A magyar konzulátuson nagy az öröm: váratlan sietéssel február 3-án megszületett **Nagy Balázséknál** a 3. gyermekük, a kis **Lénárd**, akit csak február végére vártak. Örömmel köszöntjük a stramm kis argentin-magyart, és gratulálunk a fiatal szülőknek!

- Örömmel tudatták a boldog szülők, **Besenyi Károly** és **Zsuzsi**, hogy **Zsófi** lányuk március 12-én egészséges, szép kislányt szült. A 7. unoka a **Milagros** nevet kapja, ami magyarul „csoda”. Gratulálunk!

Születésnap(ok)

- Március 10-én **Krénn Vazulné Panni** betöltötte 100. évét! Születésnapját a Hungáriában ünnepelték, családi ebéd keretében. Fia, **Attila** meghívására az asztaloknál jelenlévő ebédelők mind kaptak egy pohár pezsgőt édesanyja egészségére. Örömmel siettek hát az ünnepelt asztalához és koccintottak a vidám százévesessel! Elmenetelükkor is kedvesen odaköszöntek. Mi is szívből gratulálunk e szép kor ilyen jó egészségben és kedvben való megéréséhez!

Panni és egyetlen fia, Attila ...

... és az 5 unoka: *ál/va* Tomás, Francisco, Germán; *ülve*: Pablo és Sofia

- **Figyelem!** Szép emlék, alkalmas ajándék! Nagy várákozás után végre itt van! Megjelent a **XI. Dél-amerikai Magyar NÉPTÁNCALÁLKÓZÓ DVD csomagja**. A két különböző előadás 4 lemez. Ára összesen \$150.- Kapható a Hungáriában Omarnál / Kerekes Miki 15-5701-8605 / AMH iroda 4711-1242. Külföldi rendelések postával U\$30.- Megrendelhető: fesztival2012@gmail.com

Utazók

- **Zaha Eszti** minden „argentin” percét kihasználta és még délre is leutazott a saját barátnőit és a kis **Csilla** „barátaikat” meglátogatni.

3 mama és gyermekeik: Papp Gabi és Tomi, Zaha Eszti és Csilla, Zombory Caro és Szófi

Események

- Kiváltképpen kellemes napot fogott ki február 16-án az a húszszemélyes kis társaság, amely a Rajczy-Honfi *quintán* gyülekezett **Lindqvistné Demkó-Belánszky Andrea Hapci** kerek születésnapjának rokoni-baráti megünneplésére. A furcsán esős időszak közepette a szép, napos, szellős délutánt nem lehetett nem élvezni és annak örülni, hogy **Hapci** valamelyest megerősödve jöhetett ki a Szent István „üdülőből”. A háziak veje a háziúrral egyetemben készítette a kiváló *asado*-t, a főtlálat saláták egymást fölülmutták finomságban. A torta előtt még gyorsan fagyalt is volt - ki tudott mindennek ellenállni? Isten éltesen sokáig, **Hapciánk!** (A beígért képek sajnos nem érkeztek meg. Szerk.)

EZ-AZ

- **Szilágyi Péter** előfizetőkntől hallottuk, hogy San Luisban is akadnak érdeklődők a magyar nyelv megtanulása iránt! Barátja, **Szendrey Béla** odaköltözésekor összeismerkedett a nyugdíjasok szövetségének elnökével, akiről kiderült, hogy magyar származású. Hamarosan felveszik a kapcsolatot **Lajtaváryné Benedek Zsuzsival**, hogy kidolgozzák a tanfolyam lehetőségét.

- Újabb könyv- és lemezadomány érkezett a HKK-ba **Siklósi családtól**, Mar del Platáról, ahol március elején a 4 testvér találkozott. **Györgyit** Venezuelából fogadta **Anikó, Tamás** és **Angie**. (BGT és HKZS)

Nehéz manapság magyarnak lenni...

Valami készülődik. Ami, érzéseim szerint, nagy dolog, talán történelmi jelentőségű. Próbálok túlnézni azon, hogy mi az, amit felfúj a média, mi az, ami mellőngetésre készített pár embert, hogy ihaj, mekkora magyar vagyok. Nehéz manapság magyarnak lenni, nehéz úgy kinyilvánítani a nemzeti érzéseid, hogy ne süssenek rád bélyeget. Vagy azt, hogy nem is vagy „igazi” magyar, vagy azt, hogy „nagy magyar” vagy.

Érdekes, ez a szó, hogy *nagy magyar*, így egybe írva. Mostanában megjelent szavunk, és sajnos nem pozitív a hangzása. Mi, erdélyiek együtt élünk a románokkal. Sokunknak, talán mindannyiunknak, vannak román barátai.

A szűkebb vagy tágabb családjunkba is bekerült román nemzetiségű ember. Az *embert* látjuk bennük, esetleg a *rokont*. Ők is bennünk. *Egymás mellett élni* azt jelenti: megismerni a másikat, a szokásait, kultúráját, konyháját, gyengéit, és elfogadni olyannak, amilyen. Cserébe mi is elvárhatjuk ugyanezt. Milyen egyszerű ezt leírni, és milyen nehéz a gyakorlatban tartani magunkat a józan észhez!

Folyik a zászló-ügy, napok óta hangos a sajtó tőle. Ismerőseim százaai tűzik ki a székelyzászlót, magyar és román, egyaránt. Jómagam is kitűztem. Mert nemes az ügy.

Nagyon sok román ember áll mellénk, sokan értik a lényegét. Semmi rosszat nem látnak abban, hogy van zászlója a székelységnek. De vannak, akikre csak bámulok. És elhívva kérdezem magamtól, vagy barátaimtól: azt hitték, hogy nincsenek jelképeink? Azt hitték, hogy ha voltak, eldobtuk magunktól? Nem vállaljuk fel büszkén? Pedig **büszkék vagyunk a jelképeinkre**, és úgy vagyunk büszkék, hogy nem akarunk az égvilágon senkinek ártani ezzel!

Valami készülődik. Valami nagy dolog. Nem tudhatjuk előre, mi lesz a vége, csak reménykedni lehet: jó. Jó mindenkinek. És reménykedni lehet, hogy az út, ami a végkifejlethez vezet, nem lesz túl rögzös, nem lesz kiköveztve haraggal, harccal...

Március 10. A Székely Szabadság Napja. Tüntetések mindenütt ott, ahol magyarok élnek! Feszíti a mellkasom az érzélem. A büszkeség, hogy meg tudjuk csinálni. Hogy meg tudjuk mutatni: egységben vagyunk, egymás mellett, és senki ellen! Véleményem szerint így, csakis így lehet eredményre jutni. Rajta testvéreim! Mutassuk meg a világnak, hogy az erdélyi gerinc egyenes, nem hajlik - ha muszáj, inkább török!

Lakó Péterfi Tünde

†

A Valentín Alsina-i Magyar Dalkör nevében fájdalommal jelentjük, hogy szeretett elnökünk, barátunk, munkatársunk

Szenási Pál

81 éves korában hosszú, türelemmel elviselt betegség után március 23-án elhunyt.

23 éven keresztül volt a Dalkör elnöke.

Nyugodjék békében!

A VAMDK Vezetősége

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

„MINDSZENTY-BALASSI 2013”

MAGYAR KULTURÁLIS MENEDZSERI ÖSZTÖNDÍJ elnyerésére BUENOS AIRESBEN

Az Argentínai Katolikus Magyarok Szövetsége és a magyarországi Balassi Intézet együttműködése keretében a Mindszentyum hivatalosan is részt vesz a magyar kultúra terjesztésében, bekerül a MAGYAR KULTURÁLIS INTÉZMÉNYEK HÁLÓZATÁBA. Ennek értelmében pályázatot hirdet Buenos Aires-i magyar származású személyek számára kulturális menedzseri ösztöndíj elnyerésére a 2013. július és 2014. június közötti időszakra.

CÉLJA:

- A magyar kultúra terjesztése az argentin közösség felé.
- A magyar mint idegen nyelv oktatásának fellendítése.
- Hagyományörző, identitás erősítő társadalmi rendezvények szervezése.
- Információk terjesztése, koordinálás magyarországi és argentinai magyar intézmények között.

ÖSZTÖNDÍJ: 1000 USD körüli összeg. **A PÁLYÁZATOK BEADHATÓK** 2013. április 5. és május 15. között. A teljes pályázati felhívás és a kitöltendő adatlap a www.mindszentyum.org honlapról letölthető.

Lobogó-indulatok

Jókora perpatvar kerekedett amiatt, hogy Székelyföldön néhány település vezetője - a kötelezően kitűzendő román és EU-s zászlók mellé - kihelyezte a székelyek hagyományos, ősi lobogóját is. Az indulatok fokozódását jelzi az is, hogy

Bukarestben a román miniszterelnök, **Victor Ponta** nem átalott személyesen elmarasztaló véleményt formálni az ügyben. Román oldalról teljesen megszokott ez a hozzáállás. Így volt ez eddig is, és így lesz ez ezután is minden esetben. A különbség csak az, hogy most a korábbiaknál sokkal hangosabban, és láthatóan kapkodva, ijedten reagáltak le ezt a székelyzászló-kérdést. A feltörő, szokatlanul heves indulatok okait pedig Magyarországon kell keresnünk.

A románok - de ide ugyanúgy behelyettesíthetőek a szlovákok vagy a szerbek is - ahhoz szokhattak hozzá, hogy Magyarország nem védi meg a náluk élő magyar kisebbséget, nem foglalkozik az őket ért vélt vagy valós sérelmekkel, hátrányos megkülönböztetéssel. Sőt a balliberális kormányok idején volt olyan miniszterelnökünk (**Gyurcsány**), aki a határon túli testvéreink megtagadására buzdított, és volt olyan pártelnök-miniszterünk (**Kovács László-MSZP**), aki 23 millió román beözönlésével rémisztgette a megtéveszthetőket. Ezek miatt soha nem is volt szükség arra, hogy a románok (vagy a szlovákok, szerbek) hangos, indulatos megnyilvánulással vegyék elejét a magyar kisebbség bármilyen, önazonosságát erősítő akciójának. Megtették ezt a magyar politikai vezetők helyettük is - sajnos.

A helyzet azonban 2010 nyara óta 180 fokos fordulatot vett. Magyarország, a magyar kormány végre-valahára úgy viselkedik saját véreivel, ahogy az egy anyaországtól elvárható. Védelmezi is őket, ha az szükséges, és - ami fontosabb - alkotmánnyal, jogszabályokkal, állampolgársággal, szavazati joggal adja kézzelfogható jelét annak, hogy - éljenek bár jelenlegi határainkon innen, vagy túl - a világ valamennyi magyarját egységként kezeli, nemzetársának tekinti.

Ez az új helyzet az, amit képtelenek normálisan értékelni és értelmezni a kedves szomszédok. És nem csak ők. Már egy ideje figyelem árgus szemmel a sajtót, hogy elolvassam végre az MSZP állásfoglalását ez ügyben. Az egyébként minden apró-cseprő kérdés kapcsán azonnali közleményt, nyilatkozatot, állásfoglalást kiadó MSZP-sajtóosztály azonban a székely zászlók ügyében hallgat, mint a sír...

A lényeg az egész ügyben az, hogy a székelyek öntudata, kemény, megingathatatlan nemzeti érzése láthatóan még mindig a régi, miközben az anyaországtól immár végre megkapják a lelki- és érzelmi támogatást ahhoz, hogy ez így is maradjon!

Igy aztán a székely zászlók mind több helyen lobognak a hideg, februári szélben - immáron nemcsak Székelyföldön, hanem itthon, valamint a többi elcsatolt országrészünkben is. **Hiába a hideg, egyre szívet melengetőbb magyarnak lenni!**

Kovács Attila

Mi történt?

Társadalmi hírek, események. (Rovatvezető: Bonczos Zsuzsa)

Argentínában március 1-je a nyári vakáció végét és a hivatalos munkavégzés kezdetét jelenti.

Az idén március 1-je péntekre, a nyárvégi hétvégére esett. Az Országgyűlés hivatalos megnyitóján elnökönk, **Cristina Kirchner** négyórás megnyitó beszédében igyekezett felrázni és a rideg valóságára ébreszteni a pihent agyú, de még ellanyhult képviselőket. Az eltelt napokban minden pártvezér, közismert politikus, politikai hírlapíró az elnökő beszédén rágódik, azt boncolgatja, értelmezi – vagy (aki meri) kritizálja. Igyekezünk leszűrni a lényegét a kimerítő beszédből!

Októberben új képviselőket választunk. Az elmúlt 10 esztendőben a Kirchner házaspár uralkom fennmaradását, hatalmuk és vagyonuk gyarapodását annak köszönheti, hogy terveiket, törvényjavaslatokat megszavaztatták egy képviselőházzal, amelyben viszik a többséget. Az első kudarc azzal ütött be, hogy a kereskedelmi bíróság megfellebbezte a *Clarín* és a hírközlés jogainak megcsönkítését. „Nosza, menjünk neki a független törvényhozás, azaz a legfelsőbb bíróság hatáskörének” - gondolta elnökönk, tanácsadóival együtt. Orwelli

szóhasználattal *demokratizálni kell a bíróságot, a törvényszéket, népszavazás alapján*, vagyis a többséggel rendelkező pártok arányában. Az üzenet egyértelmű: **Cristina Fernández de Kirchner** egyeduralomra, kizárólagos hatalomra tör, ami megfelel a vele egyetértő szélső baloldalnak, sőt a megélhetési politikus haszonélvezőknek is.

Argentína hihetetlen gazdag ország, 200 éven át minden kormányt túlélt. Ezelőtt 30 évvel „tört ki” a mostani demokrácia a nemzeti színezetű katonai diktatúrát után. Az ország az utolsó 10 évben sokat fejlődött, de okosabb, előrelátóbb nem lett. Mi lenne, ha egyszer olyan demokratikus kormányt választanánk, amelyent - úgy hisszük - megérdemelnénk?

Március 1-jén, pénteken kellett volna megkezdődjen az oktatás az iskolákban és az egyetemen. A diákok örültek ennek a rendeletnek, mert az első nap fáradalmait utána „kipihenheték” volna a hétvégén, de a megkezdésből nem lett semmi, ui. a tanítók- tanárok szakszervezetei által követelt fizetésemelések körül folyó viták még maig sincsenek eldöntve. A fővárosi privátiskolákban szabályszerűen elkezdődött ugyan a tanítás, de az állami tanintézetekben még nem

történt meg a kiegyezés az emelés százalékarányában. A követelt emelés esetenként meghaladja a 26%-ot, amire egyszerűen nincs fedezet.

A kormány egyelőre gyászol! Március 5-én, életének 59. évében, meghalt **Hugo Chávez**, 1999 óta, azaz 12 éve Venezuela köztársasági elnöke, vezére, hadseregparancsnoka. Bebalzsamozott holttestét nyitott koporsóban köszönti a végelethatalatlan, gyászoló tömeg. **Cristina Kirchner** elsőként jelent meg 100 tagú kísérettel, hogy kondoleáljon a családnak, de 3 óra után hirtelen kíséretével egyetemben elutazott, még mielőtt a temetésre számos államelnök megérkezett volna. Sok a spekuláció, miért repült haza a temetés előtt? Vajon a csoportképeken nem akart Irán elnöke mellett szerepelni?

Jól mondta elnökasszonyunk, hogy „Chávez beírta magát a világ történelmébe.” A II. VH és az utána következő 40 éves hidegháború a nyugati demokratikus, kapitalista világ győzelmével és az orosz sztálinista kommunizmus bukásával fejeződött be. Észak-Amerika tövében a kis sziget, Kuba volt az orosz kommunisták utolsó bázisa, hídfője. A szovjet segítség, támogatása nélkül nem tudták folytatni hivatásukat, a „valódi

kommunizmus” terjesztésének tervét, Dél-Amerika szegény népének továbbblázítását, vagy indoktrinálását egy populista-szocialista forradalmi eszmével. A gazdag Venezuela, olajkútjai fellendülésével, a kőolajárak százszoros emelkedésével, Dél-Amerika pénzeszsájkja lett. Chávez könnyen tudott óriási eredményeket elérni és népszerű lenni, baráti országokat segélyekkel látta el, midőn a nyugati világ első olajtermelőjévé vált. Gátlátalan politikus-szónok volt. Dél-Amerika országait az ő forradalmi eszméi és anyagi támogatása a szocializmus baloldalára vezette, amelynek legfőbb alapja és továbbbízója az észak-amerikai kapitalizmus iránti végtelen gyűlölet. A jelszó napjainkban nem a „szabadság”, hanem a „népjólét”, az „emberi jogok” - a hatalom egy diktátor kezében. Mi, argentinok figyelemmel, aggódva tekintünk az egyre jobban terjedő diktatórikus, szocialista uralkodók jövődjé felé.

Magyarország belpolitikai helyzete sokban emlékeztet az argentin helyzetre. Ott is beléptek a Fidesz, azaz **Orbán Viktor** 2. választási hadjáratába. Minden, nagy többséggel megválasztott kormány igyekszik a saját embeireit maga köré gyűjteni. Rendben

van. Magyarországon a rendszerváltás után nem volt számonkérés, tisztogatás. Mindenki *szocialista* volt, akár közép-, akár jobb- vagy baloldalon. A baloldali szocialisták, liberálisok, kiábrándult kommunisták valahol meghúzódtak, vagy tovább szerepeltek. **Orbán Viktor** ugyanebből a csoportból lassan jobbra csúszott és *nemzeti színezetű* politikája ellenére - vagy annak támogatásával – pártja ma tagadhatatlan *többség demokrácia*. A baloldali ellenzék lankadatlanul szervezkedik. Orbánnak nem ezek ártanak legjobban, hanem a szélsőséges Jobbik, amelytől mindinkább eltávolodott, és egy szelídebb hangot kellett megütnie külföld felé. Brüsszélből, az EU-ból viszont gyanakodva figyelik a Magyar Nemzeti Bank új elnökét, **Matolcsy Györgyöt**. Orbán leghívebb barátját. Ebben a szerepben egy politikailag független szakértőt szeretnének látni.

Ah! *Egyedül vagyunk* volt a Horthy korszak egyik napilapjának a címe. Milyen nagy igazság. Mi, magyarok állandóan azon sirunk-rivunk, hogy Európában egyedül vagyunk. Több mint ezer év alatt megszerethettük, megszokhattuk volna egymást. Van-e valódi barátunk? A globalizált világban csak nyelvünk egyedülálló...

Világgraszoló, sorsdöntő esemény

Március 12-én reggel ül össze a Vatikán Sixtusi-kápolnájában 115 (80 éven aluli) kardinális, 51 ország római-katolikus főpapja, hogy pápát válasszon. Szigorú hagyományok és szabályok szerint a külvilágtól elzárva szavaznak. A konklávé hosszú napokig elhúzódhat, amíg a „választó fejedelmek” közül egyik 77, vagy annál több szavazatot kapott.

II. János Pál pápa halála után, 2005-ben, **Joseph Ratzinger** másfél nap alatt választották meg, **XVI. Benedek pápa** néven, aki most hosszas imádkozás és lelkiismeretvizsgálat után, február 28-án lemondott. Ez a lemondás megrázta nemcsak a római-katolikus egyházat, hanem minden keresztény

hitvallású embert, mert erről, az egész életre szóló tisztségről való lemondásnak az elmúlt 500 évben nem volt precedense. - Mire áprilisban az Olvasó kezébe veszi az AMH-t, előreláthatólag már tudjuk, hogy ki az új pápa, ki tartja Rómában a húsvéti Szentmisét!

A nyugati világ kultúráját, erkölcsi normáit a Szentírás alapjára formálták, alkották meg. **II. János Pál** és **XVI. Benedek** az egy Istenben hívő emberiséget igyekeztek megértésben összehozni, megbékéltetni az

ökumené szellemében. Azt akarták megértetni velünk, hogy ma már minden keresztény vallás hitvallása azonos. A „Hiszekegyben” megvalljuk, hogy hiszünk Istenben, Urunkban és Jézus Krisztusban, a Megváltónkban és hiszünk egy egyetemes keresztény egyházban.

Az egyetemes egyház a történelem folyamán még soha annyi támadásnak, káromlásnak nem volt kitéve, mint napjainkban. Az ateisták és az ördög minden serege tör a könnyed (*light*), elkenyelmesedett hívők, sőt a papság ellen. Az utolsó nagy harcos az ördög ellen XVI.

Benedek pápa volt. Megírta és kiadta 3 kötetben élete fő művét, és rá 1 hónapra lemondott. Joseph Ratzinger *Jesus Christus von Nazareth* című könyvét 2004-ben kezdte el és 2007-ben adta ki mint XVI. Benedict. Ennek a könyvnek 2. kötete *Jeruzsálemtől a Feltámadásig* címmel 2011 márciusában, és a 3., legújabb 100 oldalas kötete *Jézus gyermekkor* címmel 2012 decemberében jelent meg. Első könyvét eredeti németben (Herder) és spanyol fordításban (Planet), egészben végig, a 2. és 3. kötetből sajnos csak kivonatokat olvastam. A levonható, érthető tanulság: az ördög köztünk jár és minden egyes embert rendületlenül kísért, el akar szakítani Istentől.

Kolóniánk közösségi élete évtizedek óta március 15-én, Nemzeti ünnepünkkel kezdődik, amit az idén a Hungária a magyar nagykövetséggel karöltve rendez. Nagy örömmel fogjuk egymást viszontlátni, amire január-februárban nem volt alkalmunk. A farsangot február közepén nagy melegben csak televízió néztük, 13-án a Hamvazó szerdáról Argentínában még a papok sem emlékeztek meg. A nagybőjt végére, Húsvéti ünnepekre viszont már mindenki eltervezte „minivakációját” március 29 és április 3 között. Húsvéthétfő itt nem ünnep, de az elnökő „ajándékba” adta, hogy így az április 2-a, a Malvinas-i háború emléknapi meghosszabbítsa a hosszú hétvégét... Ha a munkás ilyen ünnepnapokon hajlandó dolgozni, a munkaadó köteles dupla órabért fizetni (szép kis ajándék!). A húsvéti ünnepi hete igen sok családnál turizmusra lesz fordítva. A magyar hívő keresztények Nagypénteken de. 10.30-kor az evangélikus templomba vagyunk meghíva, ahol **Nt. Demes András** magyar nyelven tart Istentiszteletet. Ez az idei év első magyar Istentisztelete lesz.

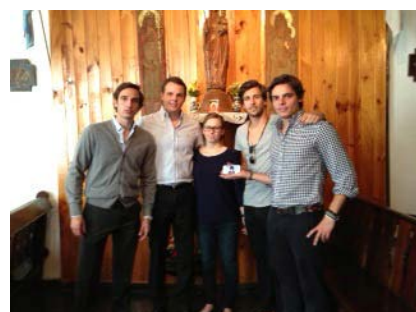
Egy hónap vakációm minden hírszerzés lehetőségétől, internettől elzárva Uruguayban töltöttem. Szerencsémre az első 2 hétben ragyogó időnk volt. Bécsből látogató régi barátokkal v i d á m a n úszkáltunk a szelíd tengerben. Ha-zaérkezvén,

Barátok társaságában, hátul Sebess Zsuzsi, szembe vele szerző gondtalanul élvezik a nyarat Punta del Estén

Kolóniánk Eseményei

számítógépet eldugulva, fényképezőgépet kimúlva találtam. Komputerszakértő segítségem felmondott. Mindemellett nagy öröm ért: az **Argentínai Magyar Hírlap** márciusi száma ott hevert asztalomon! Meghatottan olvastam. Ezelőtt 8 évvel, a márciusi Nemzeti ünnepünk alkalmával indultunk! Zsuzsó kiadó-szerkesztő ragyogó szemmel jelentette ezt be a Hungária színpadán. Elvegyülve a közönség között én is elmerültem ebben a mutatványszámban. Olvasása közben kidomborodott bennem az elhatározás, hogy a szerkesztő fölszólítását, kérését követve elvállalom a havi rovatot, a *Mi történt*-et, amely feladatot már a 2. számtól kezdve mind a mai napig teljesítettem. Hálat adok a jó Istennek és olvasóinknak! Még élünk: beléptünk a 9. évfolyamba...

A messzi földről ideutazott gyászoló unokák

Kolóniánkban az első generáció bátor harcosai, a pionírok fogytak. Március 5-én búcsúztattuk a Mindszentynumban 88 éves barátunkat, **Solymosy Imrét**. Itteni szokást követve, a nyitott koporsóját két zokogó fiatal ikerleánya **Michelle** és **Livike** és 5 unokája vette körül, akik 24 órával a halálhír után Mexikóból, Genfből és Bogotából érkeztek szeretett apjuk, nagyapjuk temetésére. Magyar baráti köréből már kevesen élünk. Elvált feleségén, **Mahr Lívián**, **Bobrik Györgyön**, **Molnár Imrén**, **Kiss Ernő fián**, **Istvánon** és rajtam kívül

senkit sem láttam. **Nt. David Calvo** evangélikus lelkész mély hittel imádkozott és áldotta meg a kimondottan békés kinézésű, szép halottat. Meghatottan szorítottam meg baráti kezét - és elgondolkodtam. Eszembe jutottak elhunyt barátaink, akikkel együtt indultunk el Argentínába. Szétszóródtunk nagyon. Unokáink vajon eljönnek majd a temetésünkre?

Komor gondolataimat imádsággal ráztam fel, és derűs hangulatban igyekeztem kivágtatni Olivosba, **Zaha Sándor**, legbátrabb kortársunk születésnapjára. Örömmel jelentem, hogy kiheverte az autóbaleset megrázkódtatását, és dacolva a nagy meleggel, barátnői tanácsára nem *asado*-val, hanem finom uzsonnával, italokkal, várt bennünket.

id. Zaha Sándor születésnapja. b.-j.: Darásné Judith, szerző, az ünnepelt, Hann Gerda, Czanyó Kata, Möriczné Marika, Hanné Hédy

A barátnők, akik körülvettük, **Monostoryné Ildikónak** (lemaradt a képről!) adtuk át a szót, aki az ünnepélyes köszöntő egy szellemes, vidám versbe szedve meghatottan felolvasta. Sándor barátunk nem győzte elfújni a díszes csokoládétortán az újból és újból meggyulladó gyertyát. Kitűnő, optimista hangulatban vetettünk véget az ünnepélynek. Szerintem túl korán!

AZ ARGENTINAI MAGYAR HÍRLAP TÁMOGATÓI**Alapító Fővédnök: Rubido-Zichy Hohenlohe Senta (†)****Alapító Védnökök (2005):**

Alitisz Constantino - Eickertné Rubido-Zichy Antoinette (†) - Gorondi István és Edith - Lomniczy József - Monostoryné Kövesligethy Ildikó - Mórócz Istvánné - Papp Jenő - Takács István (†) - Zilahi-Sebess Jenőné Bonczos Zsuzsanna - Zombory István - Zöldi Márton

2005-től 2012-ig US\$ 100.-on felüli adományozók (ábécésorrend):

(1x) B.Á. (Kanada) - Csesztregi Ferenc - Gosztonyi Attila - Jakab János (USA) - K.I. - Dr. Kraft Péter - Meleg Piroska - Sisa István (†) (USA) - Szekeres Zsolt - Tanyi József és Ildikó (Kanada) - Widmerné Kranauer Judit (Svájc) - ifj. Zaha Sándor és Alexandra - Zombory István

(2x) Grosschmid Mária (Mo) - Kurhelec János

(3x) Dr. Andrés Faragó - Gorondi István és Edith - Magyar Református Egyház - N.N.

(4x) Álvarez Zöldi Viktória (Mexikó) - Pejacevich Alexis - Mészáros Lászlóné Angéla - Kalpakian Ervin - Dr. Besenyi Károly

(5x) Dobosi Szabó Anikó - Erdődy József - Rubido-Zichy Hohenlohe Senta (†)

(6x) Dóry Ilcsi - Luraschiné Földényi Judit (Ausztria) - "Instituto Internacional de Artes Culinarias Mausi Sebess"

(7x) Mórócz Istvánné

(8x) Dr. Alitisz Constantino - Dr. Farkas Ferenc - N.N. és N.N. - Dr. Némethy Kessler Judit (USA) - Dr. Orbán László - Zilahi-Sebessné Bonczos Zsuzsanna

2013:- Luraschiné Földényi Judit (Ausztria)
- Dobosi Szabó Anikó
- Hamza István és Emőke (USA)
- N.N.
- Widmerné Kranauer Judit (Svájc)
- Tanyi József és Ildikó (Kanada)
- Dr. Orbán László
- Dr. Némethy Kessler Judit (USA)
- Gorondi István és Edith
- Mészáros Lászlóné Angéla
- Dr. Andrés Faragó
- Zilahi-Sebessné Bonczos Zsuzsanna

A Jóisten tartsa meg továbbra is drága Adakozóink jószokását, mert ez létkérdése az AMH-nak!

Az AMH hálás szívvel
köszöni az
adományokat,
támogatásokat,
förlülfizetéseket!**61 éves a****Dr. Farkas Ferenc**
ügyvédCarlos Pellegrini 743
p. 10. of. 45, Buenos Aires
Tel.: 4322-0902
Kérjen órát**Dra. Gabriela Szegödi**
AbogadaEstudio 4372-6844
15-5026-4512gabriela_szegodi@yahoo.com.ar**Dra. Daniela Bordalejo**
Dr. Martín Puricelli

Médicos Psiquiatras

Consultorio:
15-5325-2078 4823-9347**HUNGÁRIA**
KÖNYVBARÁTOK
KÖRE - HKK

KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR

Hivatalos órák: A hó 2. és 4.
pénteken 19 - 21 óra.Hungária Egyesület 1. em.
Pje. Juncal 4250, Olivos Tel. 4799-8437haynal@fibertel.com.ar

- A megjelent írások nem fejezik ki szükségszerűen a szerkesztő véleményét, és azokért minden esetben szerzőik felelősek.

- Kéziratokat, fényképeket nem örzünk meg és nem küldünk vissza. Javítás és rövidítés jogát fenntartjuk.
- Szabályosan gépelt, kijavított, és e-mailen beküldött írások a közlésnél előnyben részesülnek.
- Hirdetéseket csak a hirdetési díj befizetése után közlünk.**A MÁJUSI számra a lapzárta: április 10**

Anyag és hírek beküldésére

(54-11) 4711-1242

amh.argentina@gmail.com*Üzenet a mai romlott világunk vezetőinek, a bitangok világának:*

„Minden ország támasza, talpköve a tiszta erkölcs, mely, ha megvész, Róma ledől s rabigába görbed.”

Berzsenyi Dániel (1776-1836)

INTÉZMÉNYEINK / NUESTRAS INSTITUCIONES**EGYHÁZAK - IGLESIAS****"KRISZTUS KERESZTJE" MAGYAR EVANGÉLIKUS GYÜLEKEZET - IELU - CONGREGACIÓN EVANGÉLICA LUTERANA HÚNGARA "LA CRUZ DE CRISTO" - Amenábar 1767 - (C1426AKG) Buenos Aires. Tel. 4503-3736 - cvhefty@yahoo.com.ar - www.lacruzdecristo.com.ar****MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ - IGLESIA REFORMADA HÚNGARA - ideiglenes cím - Amenábar 1767 - (1426) Bs. Aires Tel. 4799-2527 - mariabenedek@arnet.com.ar
"MINDSZENTYNUM ZARÁNDOKHÁZ" MAGYAR KATOLIKUS KÁPLÁNSÁG - ASOCIACIÓN DE LOS HÚNGAROS CATÓLICOS EN LA ARGENTINA - Aráoz 1857, (1414) Buenos Aires. Tel. 4864-7570 - info@mindszentynum.org****IFJÚSÁGI CSOPORTOK - ACTIVIDADES JUVENILES****EMESE KULTÚRA ÉS IFJÚSÁGFENNTARTÓ TESTÜLET - ASOCIACIÓN CULTURAL EMESE, Patrocinadora de las Instituciones Juveniles Húngaras de la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4794-4986 - emese_zik@arnet.com.ar
39.SZ. MAGYAROK NAGYASSZONYA LCSCS. - AGRUPACIÓN DE GUÍAS HÚNGARAS N° 39 MAGYAROK NAGYASSZONYA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4723-4988 - edithhaynal@hotmail.com****18SZ. BARTÓK BÉLA CSCS. - AGRUPACIÓN DE SCOUTS HÚNGAROS N° 18 BARTÓK BÉLA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4790-7081 - andres_la17@hotmail.com****KÜLFÖLDI MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG DÉL-AMERIKAI KÖRZET - DISTRITO ARGENTINA DE LA ASOCIACIÓN DE SCOUTS HÚNGAROS IN EXTERIS. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. - lomniczymatyas@yahoo.com.ar -15-5703-1800
REGŐS MAGYAR NÉPTÁNCCEGYÜTTES - CONJUNTO FOLKLÓRICO HÚNGARO REGŐS - Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. www.regosargentina.com.ar Tel. 4799-4740 - edibon1@yahoo.com****ZRÍNYI IFJÚSÁGI KÖR (HÉTVÉGI MAGYAR ISKOLA) - CÍRCULO JUVENIL ZRÍNYI - Colegio Húngaro. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. 4794-4986 azaha@arnet.com.ar****INTÉZMÉNYEK - INSTITUCIONES****ARGENTINAI MAGYAR INTÉZMÉNYEK SZÖVETSÉGE - AMISZ - FEDERACIÓN DE ENTIDADES HÚNGARAS DE LA REPÚBLICA ARGENTINA (FEHRA) - Aráoz 1857, (1414) Buenos Aires. Tel. 4542-9877 - nvattay@telecentro.com.ar****ARGENTIN-MAGYAR KERESKEDELMI ÉS IPARKAMARA - CÁMARA ARGENTINO-HÚNGARA DE COMERCIO E INDUSTRIA. - www.camara-hungara.com.ar - Tel. 15-4193-6752 - info@camara-hungara.com.ar****MAGYAR SEGÉLYEGYLET "SZENT ISTVÁN ÖREGOTTHON" - ASOCIACIÓN HÚNGARA DE BENEFICENCIA "HOGAR DE ANCIANOS SAN ESTEBAN" - Pac. Rodríguez 6258 (ex 1162), (1653) Chilavert, Bs.As. Tel. 4722-0098 / 4729-8092 - hogarhungaro@hotmail.com
MAGYAR IRODALMI ÉS KULTÚRTÁRSASÁG - ASOCIACIÓN LITERARIA Y CULTURAL HÚNGARA. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 / 6141 - jakabterek@fibertel.com.ar****MHBK - MAGYAR HARCOSOK BAJTÁRSI KÖZÖSSÉGE - COMUNIDAD DE CAMARADERÍA DE LOS EX COMBATIENTES HÚNGAROS EN LA ARGENTINA - J.B. Justo 183, (1602) Florida, Bs.As. Tel. 4796-0176 / 15-4949-9640 - vferlolo@fibertel.com.ar
**SZENT ISTVÁN KÖR - CÍRCULO DE SAN ESTEBAN. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4783-6462 - jakabterek@fibertel.com.ar
VITÉZI REND ARGENTINAI CSOPORT - ORDEN DE LOS CABALLEROS VITÉZ. Capítulo Argentino. Tel. (5411) 4715-2351 - nvattay@telecentro.com.ar******ISKOLÁK - COLEGIOS****ANGOLKISASSZONYOK INTÉZETE (WARD MÁRIA) - COLEGIO MARÍA WARD. Calle 43 N° 5548, (1861) Plátanos, Bs.As. Tel. 4215-1052****SZENT ISTVÁN KOLLÉGIUM - COLEGIO SAN ESTEBAN. Anasagasti 202, (8400) San Carlos de Bariloche, Río Negro. Tel. 02944-42-0404 - colegio@sanesteban.edu.ar - www.sanesteban.edu.ar****SZENT LÁSZLÓ ISKOLA - COLEGIO SAN LADISLAO. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 - sladisla@ciudad.com.ar****KLUBOK - CLUBES****HUNGÁRIA EGYESÜLET - CLUB HUNGÁRIA, Asociación Húngara en la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-8437 / 4711-0144 - hungariabuenosaires@gmail.com****VALENTÍN ALSINAI MAGYAR DALKÖR - CORO HÚNGARO DE VALENTÍN ALSINA. Av. Gral. Viamonte 2635, (1822) Valentín Alsina, Bs.As. Tel. 4244-1674****MŰVÉSZET, ZENE, KULTÚRA - ARTE, MÚSICA, CULTURA ARS HUNGARICA KULTÚRA- ÉS ZENETERJESZTŐ CIVIL SZERVEZET - ARS HUNGARICA, Asociación Civil de Música y Cultura - szekasym@gmail.com - CORAL HUNGARIA - sleidemann@fibertel.com.ar - Cuba 2445, (1428) Buenos Aires. Tel. 15-3623-4345 - www.arshungarica.com.ar****HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR - HKK - BIBLIOTECA HÚNGARA - Pje. Juncal 4250, 1° piso. (1636) Olivos, Bs. As. Tel. 4799-8437 - haynal@fibertel.com.ar****MAGYAR SZINTÁRSULAT: ÁLMOGYÁR a Hungáriában. zolyomikati@fibertel.com.ar
SPONTÁN SZÍNPAD: GRABNER ISTVÁN istvangr@yahoo.com.ar****SPORT - DEPORTES****HUNGÁRIA VÍVÓ CSOPORT - ESGRIMA CLUB HUNGÁRIA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4755-6709 - andresgrabner@yahoo.com****VIDÉK - INTERIOR DEL PAÍS****BARILOCHEI MAGYAR EGYESÜLET - ASOCIACIÓN HÚNGARA DE BARILOCHE - Mitre 213, 2°, of.8, (8400) Bariloche, Prov. de Río Negro. Tel. 02944-430282 luiseduardostany@hotmail.com****CHACOI MAGYAR EGYESÜLETEK: - COLECTIVIDAD HÚNGARA DE CNEI. DU GRATY - M. Moreno N° 12, (3541) Coronel Du Graty, Prov. de Chaco. Tel. 03735-498-649****- VILLA ÁNGELA-I MAGYAR EGYESÜLET - SOCIEDAD HÚNGARA DE SOCORROS MUTUOS - Hungria 150, (3540) Villa Ángela, Chaco. Tel. 03735-420-939****CÓRDOBAI MAGYAR KÖR - CÍRCULO HÚNGARO DE LA PROVINCIA DE CÓRDOBA. Recta Martinolli 8611, Barrio Villa Belgrano, Córdoba. Tel. 0351-481-8531 / 0351-156-144-070 - filipancsillili@gmail.com****SANTA FE-I MAGYAROK TÁRSASÁGA - AGRUPACIÓN HÚNGAROS DE SANTA FE (CAPITAL) - 9 de Julio 6345, (3000) Santa Fe. Tel. 0342-469-5500 - zoltanhorogh@hotmail.com**

Esta edición fue impresa en IMPRENTA ALFA BETA S.A. 4522-1855

MAUSI SEBESS*El instituto latinoamericano
de artes culinarias
más premiado del mundo**Sus certificados son un testimonio
de calidad, refinamiento
y estilo que lucen profesionales
de 33 nacionalidades en 44 países
del mundo**Calidad mundial indiscutida*Av. Maipú 594 (1638) Vicente López, Buenos Aires, Argentina
Tel.: 54 11 4791-4355 - info@mausiweb.com - www.mausiweb.com**Desensyl**
Con Pluronic F-127 - Citrato Disódico - Bifluorado▶ CREMA DENTAL DESENSIBILIZANTE
▶ ANTICARIES
▶ ANTIPLACAPRESENTACION:
POMOS MULTILAMINADOS
CON 100 GRAMOS.Gador
Al Cuidado de la Vida
<http://www.gador.com.ar>**Argentínai MAGYAR HÍRLAP**Az argentínai magyarok független folyóirata
Kiadó-szerkesztő: Haynalné Kessler Judit

Rovatvezető Bonczos Zsuzsanna

Szerkesztőségi iroda: Bonapartianné Graul Trixi
L. Monteverde 4251 - (1636) Olivos - Buenos Aires
Tel./Fax: (54-11) 4711-1242 amh.argentina@gmail.com<http://epa.oszk.hu/amh><http://efolyoirat.oszk.hu/amh>www.argentinaimagyarhirlap.blogspot.com